

Møteinnkalling

Utvalg: Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Møtested: Storjord
Dato: 19. og 20. september 2019
Tidspunkt: 10:00 og 09:00 (se under)

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 755 47981. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Befaring 19. september 2019:

10:00 Oppmøte Nordland nasjonalparksenter – befaring i Junkerdalsura naturreservat

- Skjøtsel
- Besøksforvaltning
- Rasutfordringer – 2015 til i dag

12:00 Lunsj

14:00 Kjører til Semska – befaring i Namnlausdalen

- Reindrift
- Fjellrev

19:30 Middag

Styremøte 20. september 2020:

09:00 Orientering fra forvalterne

10:00 Styresaker

11:30 Lunsj

12:15 Styresaker fortsetter

Saksliste

Utvalgs-saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr
ST 29/2019	Godkjenning av innkalling / protokoll		2003/577
ST 30/2019	Delegerte saker		2003/577
DS 51/2019	Junkerdal nasjonalpark - dispensasjon fra verneforskriften - Frakt av båt - Rosna - Morten Sjø		2019/5323
DS 52/2019	Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon fra verneforskriften - uttransport av elg med beltegående ATV - Risedal ØST		2019/5353
DS 53/2019	Sjunkhatten nasjonalpark - dispensasjon fra motorferdselsforbudet - transport av bagasje og utstyr til hytte ved Halsvatn - Solveig og Per Arne Rubbås		2012/956
DS 54/2019	Sjunkhatten nasjonalpark - dispensasjon fra motorferdselsforbudet - frakt av utstyr og byggevarer - Trond Nyquist		2013/2267
DS 55/2019	Láhko nasjonalpark - Dispensasjon fra motorferdselsforbudet til frakt av utstyr - Glomfjord Røde Kors.pdf		2018/6484
ST 31/2019	Referatsaker		2003/577
RS 17/2019	Svar på henvendelse vedrørende felling av gran i nasjonalparker - Naturvernforbundet i Salten		2019/3060
RS 18/2019	Rapport Telegrafruta Ultra 2019		2018/5613
ST 32/2019	Láhko nasjonalpark - Forvaltningsplan - Prosjektplan		2015/3474
ST 33/2019	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om oppsetting av utedo ved gjeterhytte ved Hessihompvatnet - Jon-Anders Kuhmunen		2017/7621
ST 34/2019	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om bygging av sikringshytte ved Blakkådalshytta - Polarsirkelen turlag		2019/4779
ST 35/2019	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorferdsel / Uttak av torv - Tjærvedbrakka -Tollådalen		2019/5824
ST 36/2019	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om merking av sti til Tåkeheimen - Bodø & Omegn turistforening		2019/5104

ST 37/2019	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om riving og gjenoppbygging av hytte i Røvasdalen - Stig Leirdal	2019/5968
ST 38/2019	Søknad om helikoptertransport i forbindelse med uttransport av skutt elg - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Statskog SF v. Lars Movik	2016/2153
ST 39/2019	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Behandling av søknad - merking av kulturminner langs turiststi Tållådalen - Bjøllåvatn - Knut og Toril Sivertsen	2019/5484
ST 40/2019	MIDNOR - Junkerdalsura naturreservat - utvidelse av dispensasjon til å gjelde bruk av vanlig ATV på opparbeidet veg - elgjakt - Chris-Andre Paulsen	2016/7203
ST 41/2019	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra vernebestemmelsene for flytting av gjeterhytte - Saltfjellet reinbeitedistrikt	2019/5179
ST 42/2019	Forventninger til nasjonalparkforvaltningen i Midtre Nordland - innspill fra kommunene	2018/7880
ST 43/2019	Junkerdalsura naturreservat - Behandling av klage på skjøtselsprosjekt - Statskog SF	2016/8388
ST 44/2019	Spørsmål/Svar	2003/577

ST 30/2019 Delegerte saker

DS 51/2019 Junkerdal nasjonalpark - dispensasjon fra verneforskriften - Frakt av båt - Rosna - Morten Sjø

DS 52/2019 Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon fra verneforskriften - uttransport av elg med beltegående ATV - Risedal ØST

DS 53/2019 Sjunkehatten nasjonalpark - dispensasjon fra motorferdselsforbudet - transport av bagasje og utstyr til hytte ved Halsvatn - Solveig og Per Arne Rubbås

DS 54/2019 Sjunkehatten nasjonalpark - dispensasjon fra motorferdselforbudet - frakt av utstyr og byggevarer - Trond Nyquist

DS 55/2019 Láhko nasjonalpark - Dispensasjon fra motorferdselforbudet til frakt av utstyr - Glomfjord Røde Kors.pdf

ST 31/2019 Referatsaker

**Midtre Nordland
nasjonalparkstyre**

Postadresse
c/o Fylkesmannen i Nordland
Postboks 1405
8002 Bodø

Besøksadresse
Storjord
8255 Røklund

Kontakt
Sentralbord: +47 75 53 15 00
Direkte: +47
fmnopost@fylkesmannen.no
www.nasjonalparkstyre.no/midtre-nordland

«MOTTAKERNAVN»

«ADRESSE»

«POSTNR» «POSTSTED»

Saksbehandler Inge Sollund Ingvaldsen

Vår ref. 2019/3060

Deres ref. «REF»

Dato 12.08.2019

Svar på henvendelse vedrørende felling av gran i nasjonalparker - Naturvernforbundet i Salten

Først må vi beklage sent svar på brevet som ble sendt 28. april 2019. Midtre Nordland nasjonalparkstyre fikk presentert brevet på sitt styremøte 21. juni 2019. Vi i sekretariatet fikk i oppgave å utforme et svarbrev, men dette ble ikke påbegynt før ferieavviklinga starta, og det ble ikke slutført mens store deler av sekretariatet var på ferie.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har oppnevnt et rådgivende utvalg jfr. styrets vedtekter: «Styret skal oppnevne et rådgivende utvalg. Utvalget skal bestå av representanter for de ulike interessene i området, som bl.a. grunneiere, reindriften, andre særlig berørte offentlige organer som for eksempel friluftsråd, næringsliv, frivillige organisasjoner bl.a. natur- og miljøorganisasjoner og lignende. Nasjonalparkstyret bør ha minst ett årlig dialogmøte med rådgivende utvalg». Forum for natur- og friluftsliv har to representanter i utvalget.

Nasjonalparkstyret har ett årlig møte sammen med rådgivende utvalg, sist i desember 2018. På dette møtet var det en større diskusjon omkring granhogst i våre verneområder. Nasjonalparkstyret har aldri fått slike signaler fra FNF i fellesmøtene, heller tvert imot. FNF har vært pådriver for å gjennomføre denne typen hogst i en enda større skala enn det vi gjennomfører i dag.

I epost 29. juli 2019 etterspør dere svar på brevet som ble sendt. I denne eposten har dere fire konkrete spørsmål som vi ønsker å besvare. Generelt vil vi opplyse om at det i sommer kom en ny handlingsplan for verneområdeforvaltninga: «Handlingsplan for styrket forvaltning av verneområdene». I sammendraget konkluderes det med: «Tilstanden i verneområdene er ikke god nok. I ca. 27 % av verneområdene er verneverdiene truet». Handlingsplanen skal bidra til å forbedre forvaltningen av norske verneområder slik at tilstanden blir bedre. Velfungerende økosystemer er en forutsetning for stabilitet velferd og vekst samtidig som de rens vann og luft, resirkulerer næringsstoff, binder jordmonn, demper flommer, lagraer karnon, beskytter mot erosjon og sørger for pollinering av planter. Robuste økosystemer er i bedre stand til å tilpasse seg endringer i naturen, blant annet klimaendringer. Ville planter og dyr vil bevares gjennom forvaltning og skjøtsel av verneområder.

Fremmede arter er sett på som den nest største truslen mot verneområdene her til lands. Gjengroing er den største truslen. Handlingsplanen sidestiller fremmede treslag og ikke-stedegne treslag i forhold til negative påvirkninger på verneverdier og verneformål. I handlingsplanen står det videre at der verneområdets formål trues av manglende skjøtsel, og

Nasjonalpark	Saltfjellet-Svartisen, Junkerdal, Låhko, Sjunkehatten og Rago
Naturreservat	Blakkådalen, Storlia, Dypen, Semska-Stødi, Langvassdalen-Ruffedalen, Stor-Graddis og Junkerdalsura
Landskapsvernområde	Saltfjellet og Gåsvatnan

der det er behov for tiltak på kort sikt, vil det normalt ikke være aktuelt å prioritere midler til besøksforvaltningstiltak før situasjonen er under kontroll. Sjunkehatten nasjonalpark har en besøksstrategi som forventes ferdig i løpet av 2019, og det er mange tiltak i denne strategien som ønskes realisert med nasjonalparkstyrets tiltaksmidler. Derfor har vi de siste årene lagt en solid innsats i å bedre situasjonen for verneformålet i Sjunkehatten, og vi kan etter årets hogst si at vi har god kontroll på ikke-stedegne treslag i nasjonalparken.

1. Gjøres det biologiske vurderinger om effekten av å la granvirke ligge?

Vi ser dette i et stort bilde. Det vil være noen negative biologiske sider ved å la det ligge i form av forsuring av jordsmonn i en nedbrytningsperiode. Vi skjønner folks reaksjoner ved det estetiske på det å la grana ligge, særlig innenfor en nasjonalpark. Det ser ikke særlig pent ut i en periode like etter hogst. Vi kan likevel betrygge friluftsbrukerne i disse områdene med når lauvoppslaget øker vil de estetiske konsekvensene dempes.

Vi i nasjonalparkstyret og verneområdeforvaltninga i Norge for øvrig gjør disse skjøtselstiltakene av biologiske hensyn. Å bevare egenartet natur er formålet med de fleste verneområder her til lands. Egenartet natur gir intakte økosystemer som videre gir gode ringvirkninger på miljø og klima. Ved å tillate at ikke-stedegne treslag får utfolde seg fritt i verneområdene tillater man også endringer i de naturlige økosystemene og risikerer å skape natur som er mindre robust for endringer i en tid der dette er viktigere enn på lenge.

Død ved er en viktig biotop i norsk natur. I områder der vi legger igjen virket vil vi gi grobunn for en rekke insekter og nedbrytere som i dag er på den norske rødlista. Da vi har tatt opp spørsmål om denne hogstformen med vårt direktorat har de presisert behovet for mer død ved i våre verneområder. I følge ny skogstatistikk (Storaunet og Rolstad 2015) har mengden død ved i produktiv skog økt med nærmere 50 % i løpet av de siste 30 år. Fortsatt er mengden død ved lav, sammenlignet med tilstanden i naturskog. Storaunet mfl. (2015) viser f.eks. til at det er 3 til 6 ganger mer død ved (m³/ha) i urskog eller lite påvirket skog av gran, enn i skog tilsvarende hogstklasse 5. For 1097 av de truede artene i skog finnes det informasjon om hvilke livsmedium de er knyttet til. Mange av de truede artene i skog lever på eller i død ved. Det er flest truede vedboende arter på middels nedbrutt død ved av bartre (116 arter), borealt lauvtre (87 arter), og edel-lauvtre (91 arter).

I mange tilfeller, særlig i Sjunkehatten, må man også vurdere de biologiske effektene ved uttransport. I flere av de områdene virket er lagt ned vil det kunne bli store kjøreskader som også vil oppleves som negativt for området som nasjonalpark. Kjøreskader vil ha negative estetiske konsekvenser, og det vil få store negative økologiske konsekvenser. Bruk av helikopter for å fly ut gran i hogstklasse 2 vil være en så stor sløsing av fellesskapets ressurser at det vil være helt urimelig å gjennomføre.

Etter årets hogst vil det stå igjen gran et par plasser i Sjunkehatten: Hola, Sjunkfjorden, Korsvika, for å nevne noen. Disse prosjektene er foreslått inn i en nasjonal rammeavtale for hogst i verneområder som Miljødirektoratet skal ha ut på anbud. Vi skal forsøke å transportere ut grana i disse prosjektene. Skjøtselprosjektet i Hola var klart til å starte opp i fjor med maskinell hogst og uttransport, men Fauske kommune nedklassifiserte bruene inn til Hola slik at det ikke lengre var mulig å komme inn med tømmerbil. Som følge av dette ble driftsveien 2,6 km lengre, som igjen ville mangedoblet kostandene i prosjektet. Vi er nå inne i en prosess med å se på alternativer, men her vil ikke virket legges på bakken.

Innerst i Sjunkfjorden er det også ønskelig å frakte ut virket. Dette prosjektet er såpass stort og kostnadskrevende at det har stått på vent til vi blir ferdig med noen av de andre prosjektene. Rundt Halshaugen setter vi igjen gran hvor vi kan prøve alternative utfrakmetoder. Dette feltet står nært traseen til Valnesfjorden rundt, noe som gjør traseen hardtråkket og egnet til annen bruk. Et av deres styremedlemmer har gjennom det siste året foreslått muligheter for å transportere ut noe av virke med hest, og gjøre dette til noe «større» enn et skjøtselsprosjekt. Dette er noe vi gledelig vil se videre på.

2. Hvorfor blir det ikke tatt ut og brukt som flis, ved eller allerbest trevirke?

Det er to aspekter ved dette. Det ene er de økonomiske kostnadene. Vi betaler i år rundt 900 000,- for å frakte ut virke i Junkerdalsura naturreservat med helikopter. Det er kortere flytid og grovere tømmer på et samlet areal på 51 daa. Skulle vi gjort det samme i Sjunkhatten der arealet er 400 daa kommer vi fort på summer over 8 millioner. Dette forutsetter samme flytid og like bra salgsverdi på tømmeret - noe som er langt fra tilfellet. Skulle vi brukt lastbærere ville nok summen blitt noe lavere, men til gjengjeld ville det vært motorisert ferdsel i Sjunkhatten store deler av vinteren med de ulemper dette innebærer.

Vi har nevnt kjøreskader, men støyen fra motorferdselen ville vart i mange uker før alt virket hadde vært ute av nasjonalparken. Dette vil stride mot verneformålet til Sjunkhatten: «Allmennheten, med særlig barn og unge, skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse». Vi vurderer de negative effektene ved å transportere ut virket ikke veies opp av de positive ringvirkningene av tømmerverdiene.

Det må understrekes at dette gjelder de feltene som nå er lagt ned på bakken. De feltene som står igjen vurderes det derimot at de negative effektene ikke vil bli like stor som de positive, og derfor ser vi på muligheter for å frakte ut dette. Virket som står igjen har en større verdi og kan transporteres ut på en skånsom måte.

Dersom dere har forslag til andre måter å få fraktet ut virket på er vi positive til å ha en dialog om dette.

3. Hva slags virkemidler bruker dere for at grunneierne skal forvalte den plantede grana i nasjonalparkene?

Da Sjunkhatten nasjonalpark ble vernet ble alle grunneierne tilbudt erstatning for grana som sto på deres eiendommer. Grana er allerede betalt av staten, blant annet for å kunne gjøre nødvendige skjøtselstiltak. En del av det som hugges og legges ned på bakken er dessuten innen statlig sikrede friluftsområder hvor Miljødirektoratet selv er grunneier.

Vi skjønner frustrasjonen til grunneierne som var med på en felles nasjonal dugnad om å plante skog, som videre skulle bidra til viktige inntekter på gården. I forbindelse med vernet ble det laget en ressurskartlegging av skogen i Sjunkhatten: «Granplantefelt innenfor Sjunkan-Misten» heter sluttrapporten. Denne gir en status av granplantefeltene innenfor det som i dag er Sjunkhatten nasjonalpark. Gjennomgående beskriver rapporten granplantefelt som er langt unna hogstmoden alder. I Bodø og Fauske er bestandene fra tidlig 50 til senest 110 år unna hogstmoden. Dette er mange år med spredning og fortrening av stedegne arter. I Korsvika i Sørfold forventes det kortere tid til hogstmoden alder. Her ønsker vi å ta ut grana.

I konsekvensutredninga for delområde skogbruk beskrives store deler av nasjonalparken som 0-område (der kostnadene er større eller lik tømmerverdien). Dette ut fra situasjonen før vernet. Til tross for en eventuell satsning på skogveibygging og økt tilgjengelighet til grana vil den ikke ha verdi for grunneierne. Det vil være belastende for dem om de skal pålegges å forvalte en skog som de taper penger på. Dette er et tilfelle man ser over hele Salten: Grana ble plantet med gode intensjoner om å reise skogen etter flere århundrer med omfattende hogst – det var god økonomi i skogbruket med mange sysselsatte - skogbruket endrer seg med store teknologiske utviklinger og nye driftsformer (flatehogst) – i dag er kun den mest tilgjengelige skogen som er økonomisk drivverdig – store granplantefelt står uskjøttet ut fra økonomiske hensyn. Dette ser vi både innenfor og utenfor verneområder, men på privat grunn utenfor verneområder står man i posisjon til å kunne søke tilskudd til blant annet skogsveier og hogst på utilgjengelige steder. Det er ikke tilfellet innen verneområder. Dette er også beskrevet i konsekvensutredninga for vernet.

Områdene er vernet som nasjonalpark og det er helt urealistisk å tenke seg å bygge store veinett i nasjonalparken for å kunne drifte skogen på en skogbruksfaglig og skogsøkonomisk forsvarlig måte, som ut fra skogkyndige vil gi marginal inntekt fra skogen. Prisen på uttransport av virke vil øke etter hvert som skogen vokser. Sett sammen med fare for spredning og fortregning av stedegne arter vil det være dårlig forvaltning å vente til skogen blir hogstmoden. Ikke bare blir kostnadene større, men man fortrenger stedegen natur på veien.

4. Hvordan vurderer dere denne typen nedhogging i et friluftsperspektiv?

Da friluftsmeldinga (Meld.st.18 2015-2016) var til behandling i Stortinget ble regjeringa bedt om å legge frem en handlingsplan for økt skjøtsel, kanalisering og tilrettelegging for å ta vare på naturverdiene i nasjonalparker og andre store verneområder. Friluftsmeldinga legger opp til at forvaltningsmyndighetene for nasjonalparker og store verneområder i større grad skal legge til rette for økt bruk. Dette skal skje i samsvar med styrets besøksstrategier. Å legge til rette for økt bruk av verneområdene skal skje i tråd med verneformålet. Dersom verneområdene forvaltes med generasjonsperspektiv og i tråd med verneformålet kan de gi et grunnlag for langsiktig, lokal og naturbasert verdiskapning. Der verneformålet trues av manglende skjøtsel må man først sørge for å motvirke dette.

Vi vurderer at det ut fra et friluftsperspektiv kan være uheldig å legge igjen virket, men at det er nødvendig for å skjømme områdene etter de nasjonale mål og føringer som er satt, med de ressursene vi rår over. Vi vil likevel presisere at konsekvensene for friluftslivet vil være i en rimelig kortvarig periode sett opp mot konsekvensene ved å la skogen bli stående. Granplantefelt var inntil 2012 regnet som innmark, og var frem til da avstengt for allmenn ferdsel. I tillegg oppleves disse som tette og ufremtregelige at få vil legge turen gjennom disse plantefeltene. Hogst av granplantefelt vil åpne opp områder som tidligere ikke har vært benyttet av allmennheten, og vi tror at vi allerede på kort sikt vil høste positive reaksjoner fra friluftsbrukerne i området.

Vi håper dette svarer på spørsmålene deres, og at dere har fått bedre innsikt i de vurderingene vi har lagt til grunn for å hugge grana i Sjunkehatten, og la den ligge.

**Midtre Nordland
nasjonalparkstyre**

Med hilsen

Inge Sollund Ingvaldsen
sekretariatsleder

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Mottakerliste:

Naturvernforbundet i Salten

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre Moloveien 10 8002 BODØ

Rapport til fylket om Telegrafruta Ultra lørdag 10. aug 2019

Før løpet:

Først må jeg takke for tillatelse å arrangere Telegrafruta Ultra 2019! Jeg opplevde å bli tatt godt i mot med mine ideer og ønsker. Arrangementet har fått positive tilbakemeldinger fra både løpere, sponsorer, fylket, kommunene, nærbutikkene, publikum og løpe-Norge.

To uker før start var det fulltegnet med 30 stk.

Som forberedelse sprang Magnar langs Telegrafruta onsdag 7. august for å sjekke merking og sti. Terrenget var tørt og sti/merking var tydelig. Det lå an til en fantastisk dag for løperne.

Under løpet:

På løpsdagen var det 23 løpere som var klare til å løpe over fjellet. Altså var det en del avmeldinger før løpsdagen. Løperne ga beskjed om gode forhold og fin sti heile veien i etterkant av løpet. Ingen store gjørmehull eller spesielt våte myrer. På Krukkistua og Bjellåvasstua var det matstasjoner med tre frivillige på hver hytte. Her var det god stemning som løperne satte stor pris på. Det stod en familie på Saltfjellstua. Disse var ikke en del av arrangementet, men som var med på å dele ut drikke til løperne. På siste matstasjon kom det også publikum som stod på hytta samt to stk fra Bodø DNT. Vi fikk rapport om at det generelt stod publikum stort sett over hele ruta. Det er gøy at publikum tar turen opp i fjellet! Både løperne, frivillige og arrangørene mente at dette både var motiverende, og ikke minst inspirerende for løperne veien videre.

Vi hadde mobildekning fra Saltfjellstua, Midtistua og Bjellåvasstua, samt over Hessihompane.

Løpet startet kl 0832 og første mann brukte 5 timer 57 min og 52 sekund. Sistemann brukte 10 timer 16 min. Gode forhold er med på å holde løpstiden nede. Alle løperne kom i mål i god behold.

Vi hadde en person som baktropp fra Krukkistua til mål. Baktroppen fulgte siste løper og hadde nødvendig førstehjelpsutstyr i sekken. Dette er for å fange opp løpere/situasjoner dersom noe skulle skje underveis i løpet.

Vi lånte lokale hos Heimhug IL. De har flotte lokaler med dusjmuligheter, kjøkken og mulighet for å trekke inn ved dårlig vær. I målområdet kom det lokale for å heie frem løperne der vi opplevde godt stemning og meget stort engasjement for arrangementet. Noen i publikumet hadde et personlig forhold til ruta og syntes det var flott at den blir brukt. Det var generelt stort engasjement fra lokale for å gjøre løpet til en årlig tradisjon. Løperne og andre interesserte har også et stort ønske om at løpet skal gjentas neste år.

Sitat fra løperne:

«Tusen takk for et perfekt arrangement og perfekte rammer rundt en heftig opplevelse! Bøyer meg i hatten for dere! Og gleder meg til 2020»

«...Tusen takk til Magnar og Andrea som sammen med alle medhjelperne gjennomførte et fantastisk arrangement som først og fremst gav oss alle en strålende naturopplevelse der vi fikk oppleve Saltfjellet fra sitt beste. Mektig imponert over alt fra informasjonen på forhånd, grundig løypebeskrivelse, organisering av transport, mat og drikke underveis og alle hyggelige folk både i start- og målområde og på matstasjonene ved hyttene. En mer klassisk og historisk løype skal man lete lenge etter, så håper og tror

det kan bli en gjentakelse. Vet at det ligger et utrolig stort arbeid bak gjennomføringen av et slikt arrangement. Så igjen; tusen takk»

Etter løpet:

Mine vurderinger av løpsdagen:

I og med at dette er mitt første løp som arrangør er jeg fornøyd. Av løperne har jeg og komiteen fått bare skryt og gode tilbakemeldinger. De er allerede klar for neste år. Løperne var veldig heldig med forholdene da regnet holdt seg unna og medvind langs hele løypa.

Ting jeg vil gjøre annerledes til neste år:

I og med at det ikke er lite mobildekning på fjellet, ønsker jeg et samarbeid med Røde Kors. En av løperne fra Bodø var aktiv i organisasjonen. Han ville veldig gjerne hjelpe til å få til et samarbeid. Jeg vil også få låne en eller to satelittelefoner. Her tenker jeg at en telefon på Krukkistua og en tlf som følger baktroppen vil være ideelt. Dette vil være med på å øke sikkerheten til løperne betraktelig.

Et tettere samarbeid med Bodø og Rana DNT er også ønskelig.

Heimhug IL ønsker et samarbeid med oss i årene fremover. Dette er og ønskelig fra våres side.

I tillegg er det ønskelig med flere frivillig. Dette vil være med på å lage et bedre arrangement for løperne, samt arbeid per person vil bli mindre.

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	32/2019	20.09.2019

Láhko nasjonalpark - Forvaltningsplan - Prosjektplan

Forslag til vedtak

Fremlagt prosjektplan og oppstartsmelding for arbeidet med forvaltningsplan Láhko nasjonalpark vedtas. Referansegruppen skal oppdateres med personnavn og virksomhet i begge dokumenter når dette er på plass.

Grunnlaget for avgjørelsen

Ifølge verneforskriften for Láhko nasjonalpark (§5) skal det utarbeides en forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning, skjøtsel, tilrettelegging, informasjon osv. Forvaltningsplanen skal utarbeides innenfor rammene av naturmangfoldloven og verneforskriftene. Den skal konkretisere hvordan formålet med vernet skal ivaretas gjennom strategier, kunnskapsinnhenting og en flerårig tiltaksplan. Den skal gi rammer og retningslinjer for forvaltning etter verneforskriften og sikre en forutsigbar forvaltning der likebehandling blir ivaretatt.

Utkast til forvaltningsplan skal sendes til Miljødirektoratet for faglig gjennomgang før høring. Endelig planutkast skal godkjennes av Miljødirektoratet.

Bakgrunn og vurdering

I styresak 43/ 2017 vedtok Midtre Nordland nasjonalparkstyre å oversende utkast til forvaltningsplan for Láhko nasjonalpark til Miljødirektoratet for faglig godkjenning. Denne ble ikke faglig godkjent. For å sikre en faglig oppdatert plan og bred involvering i prosessen ble det i styresak 18/2019 vedtatt å gjennomføre en mer omfattende prosess med revidering av utkastet før det sendes til ny faglig godkjenning hos Miljødirektoratet. Det ble videre vedtatt at sekretariatet skal lede arbeidet og at styrets rådgivende utvalg og administrative kontaktutvalg skal benyttes i arbeidet. Prosjektplan for prosessen skulle fremlegges for styremøtet i september 2019. Prosjektplan og oppstartsmelding legges med dette frem for styret.

Prosjektplan og oppstartsmelding ligger i sin helhet som vedlegg til saken, men vil her presenteres i korte trekk.

Nasjonalparkstyret er hovedansvarlig for prosjektet, men sekretariatet vil stå for gjennomføring av prosjektet inkludert organisering og gjennomføring av møter. Fordeling av arbeidet innad i sekretariatet løses løpende innenfor rammene av virksomhetsplanen for sekretariatet vedtatt av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Under utarbeidelsen av forvaltningsplanen vil en referansegruppe bestående av representanter fra styrets rådgivende utvalg og administrative kontaktutvalg bidra med lokalkunnskap, innspill og råd. Det åpnes for at de ulike medlemmene i rådgivende utvalg kan utnevne representanter for seg selv med nærmere tilknytning til nasjonalparken. De representantene i rådgivende utvalg uten regional tilknytning er tatt ut av referansegruppen, som da vil bestå av 9 representanter fordelt på:

- Forum for natur og friluftsliv (2 representanter)
- Statskog Salten (1 representant)
- Salten friluftsråd (1 representant)
- Nordland fylkeskommune (1 representant)
- Nordland bondelag/ Nordland bonde- og småbrukarlag (inviteres til å finne en felles representant grunnet lite beiteinteresser utover reindrift i verneområdet)
- Reiselivsnæringen (1 representant)
- Reinbeitedistriktet (1 representant)
- Nordland nasjonalparksenter (1 representant)

I tillegg vil representanter for administrativt kontaktutvalg i de tre kommune Láhko nasjonalpark omfatter; Beiarn, Gildeskål og Meløy, inviteres til å delta i referansegruppen.

Arbeidet vil deles i fire faser (detaljer i prosjektplan og oppstartsmelding):

1. **Utarbeide prosjektplan:** Vår- sommer 2019
2. **Melding om oppstart og etablering av referansegruppe:** september/ oktober 2019
3. **Proessen- utarbeidelse av forvaltningsplan:** høst/ vinter 2019- vår 2020
Dette arbeidet omfatter åpne møter lokalt, møter med ulike interesser og referansegruppe samt sammenstilling av innspill og skriving av forvaltningsplanutkast. Dette legges frem for styret før det sendes til Miljødirektoratet for faglig gjennomgang før høring. Etter høring vurderes innspill og endelig forslag til forvaltningsplan vedtas i Midtre Nordland nasjonalparkstyre
4. **Godkjenning:** etter vedtak i styret sendes endelig forslag til forvaltningsplan med vurdering av høringsinnspill til Miljødirektoratet for endelig godkjenning. Når den er godkjent skal planen ferdigstilles og informasjon om godkjent plan sendes ut.

Målgrupper for prosjektet

- **Verneområdeforvaltningen:** forvaltningsplanen skal fungere som håndbok for den daglige forvaltningen, gi rammer for behandling av de vanligste sakene og gi retningslinjer for saksbehandling der forskriften viser til forvaltningsplan.
- **Rettighetshaverne:** grunneiere, reindriften, beitebrukere, andre rettighetshavere

- **Brukerne av området:** lokalbefolkning, jeger- og fiskeforeninger, lokalt hjelpekorps, turistforeninger, reiselivsbedrifter, forskere, undervisningsinstitusjoner, andre virksomheter.
- **Øvrig forvaltning** som har myndighet og/eller aktivitet i verneområdene: kommunene, fylkeskommunen, fylkesmennene inkl. reindriftsforvaltning, Statskog, Statens naturoppsyn, Miljødirektoratet og flere.

Fremdriftsplan

Aktivitet	Ansvarlig	Måned	År
Fase en og to: Utarbeide prosjektplan og melding om oppstart			
Kartlegge tidligere arbeid og tilbakemelding etter faglig gjennomgang	Nasjonalparkforvalter	Januar- April	2019 (utført)
Styrebehandling oppstart av arbeidet	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	Juni (styremøte)	2019 (utført)
Utarbeid prosjektplan og melding om oppstart	Nasjonalparkforvalter	Mai- september	2019 (utført)
Styrebehandling av prosjektplan	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	3.styremøte September	2019
Etablering av referansegruppe	Nasjonalparkforvalter	September	
Gjennomgå tilgjengelig kunnskapsmaterieil	Nasjonalparkforvalter	April- Juli	2019
Fase tre: Prosess			
Utarbeide utkast utfra tilbakemeldinger og tilgjengelig kunnskap	Nasjonalparkforvalter	Mai- oktober	2019
Planarbeid: møte med referansegruppe og andre relevante, befaringer el	Nasjonalparkforvalter	September- oktober	2019
Justering av utkast	Nasjonalparkforvalter	November- desember	2019
Styrebehandling før ny faglig gjennomgang	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	4.styremøte Desember	2019
Ny faglig gjennomgang hos direktoratet	Miljødirektoratet	Januar- mars	2020
Eventuell justering av plan	Nasjonalparkforvalter	Mars	2020
Høringsrunde (6 uker), åpne møter med presentasjon av plan	Nasjonalparkforvalter	Mars- april	2020
Gjennomgang høringsuttalelser	Nasjonalparkforvalter	April- mai	2020
Møte med referansegruppen om høringsinnspill	Nasjonalparkforvalter	Mai	2020

Merknadsbehandling i styret. Oppsummering av høringsinnspill. Godkjenning av planutkast for oversendelse til Miljødirektoratet	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	2. styremøte (juni)	2020
Fase fire: Godkjenning			
Endelig godkjenning av forvaltningsplan	Miljødirektoratet	Vår/ sommer	2020
Endelig planutkast til godkjenning	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	3.styremøte (september)	2020
Ferdigstilling og publisering av forvaltningsplan	Nasjonalparkforvalter	Høst	2020

7 Budsjett

		Beløp
Utgifter		
Møteutgifter (bespising, leie lokaler mv)		30 000
Reise/opphold		30 000
Annonsering		20 000
Møtegodtgjørelse		0
Publisering / Trykking / Diverse materiell		40 000
Sum utgifter		120 000
Finansiering		
Miljødirektoratet		120 000
Sum finansiering		120 000

Vedlegg:

- 1 Prosjektplan forvaltningsplan Láhko
- 2 Oppstartsmelding forvaltningsplan Láhko

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Naturmangfoldloven
- Forskrift for Láhko nasjonalpark
- Skisse til forvaltningsplan (utarbeidet av fylkesmannen i Nordland)
- Veiledere om besøksstrategi fra Miljødirektoratet
- Utkast forvaltningsplan med besøksstrategi fra 2018 (ikke faglig godkjent av Miljødirektoratet)

Láhko
nasjonalpark

Prosjektplan Forvaltningsplan Láhko nasjonalpark

Láhko nasjonalpark

1. Bakgrunn

Láhko nasjonalpark ble opprettet ved kgl. res. 14. desember 2012. Nasjonalparken dekker et areal på 188 km² i Beiarn, Gildeskål og Meløy kommuner og hele nasjonalparken ligger på statsgrunn. Láhko nasjonalpark grenser til Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark og Langvassdalen- Ruffedalen naturreservat og utgjør sammen med disse et av de største verneområdekompleksene i Norge. Arbeidet med opprettelse av Láhko nasjonalpark har bakgrunn i St.meld.nr. 62 (1991-92) «Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge». Her ble Sundsfjordfjella utredet med tanke på vern som naturreservat og det er dette området som har blitt til Láhko nasjonalpark.

Formålet med Láhko nasjonalpark er å bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold, med særlig vekt på landskap, naturtyper, arter og geologiske forekomster som er uten tyngre inngrep.

Formålet med nasjonalparken er videre å ta vare på:

- Geologiske landskapsformasjoner, herunder det største sammenhengende arealet av alpin karst i Norge med tilhørende grotter.
- Variasjonsbredden av naturtyper, med viktige lokaliteter av kalksjøer, herunder kransalgesjøer med et nasjonalt kjerneområde for kransalgerarter og genetisk mangfold, inkludert et svært rikt planteliv med en rekke truede og nær truede arter, herunder viktige utpostlokaliteter av de truede fjellplantene Grønlandsstarr og nordlig tinderublom, samt de truede kransalgeartene kanadaglattkrans og gråkrans.

Allmennheten skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse av naturen gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

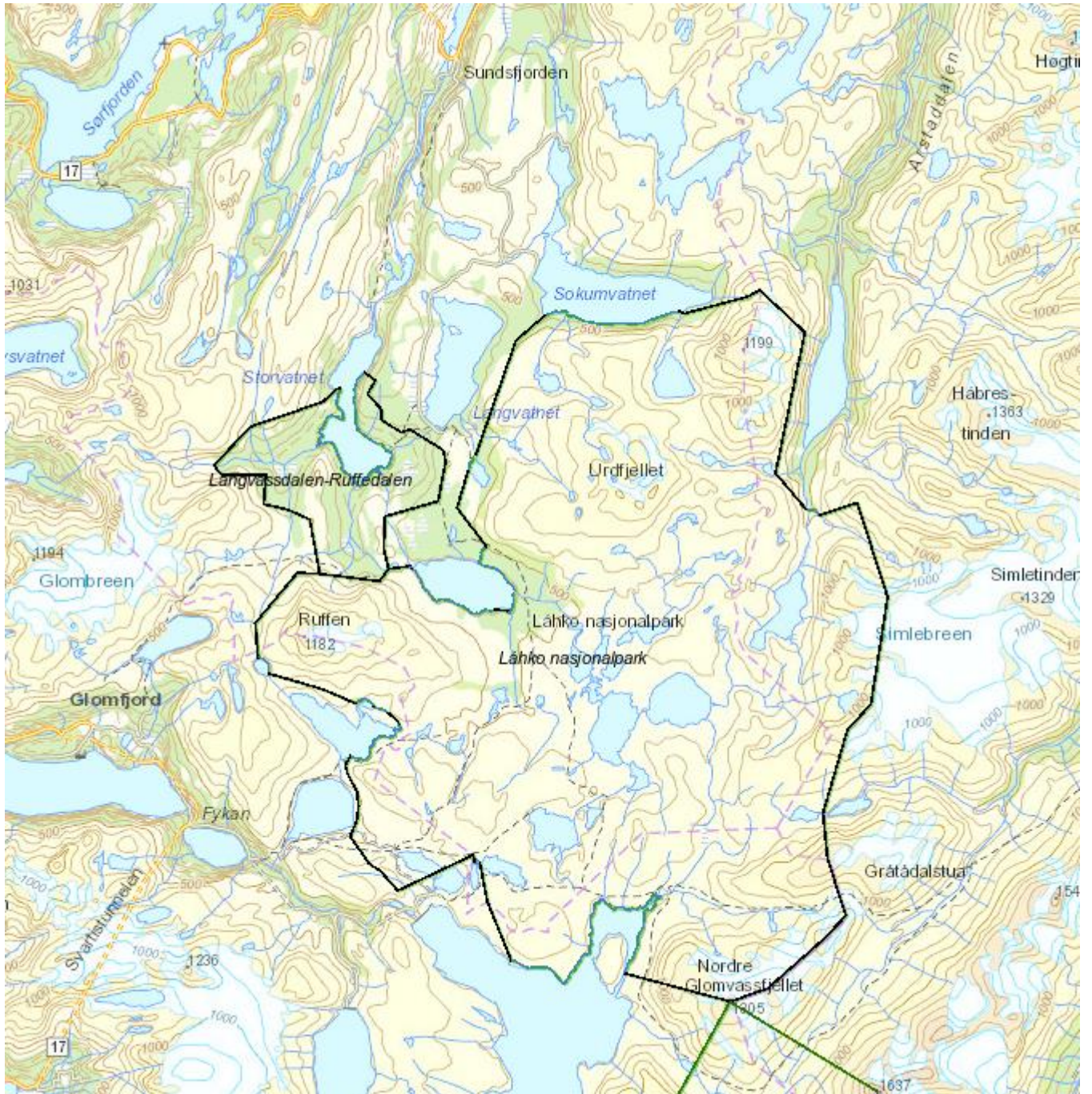
Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Etter naturmangfoldlovens § 35 skal det fremlegges utkast til forvaltningsplan sammen med vernevedtaket. Skisse til forvaltningsplan ble sendt på høring sammen med høring av verneplanen for Láhko nasjonalpark i 2010. Etter opprettelsen av verneområdet skal skissen til forvaltningsplan revideres og gjennomarbeides av forvaltningsmyndigheten før den endelig godkjennes av Miljødirektoratet.

I 2018 ble utkast til forvaltningsplan sendt til Miljødirektoratet for faglig godkjenning. Utkastet ble ikke faglig godkjent av Miljødirektoratet. Dette utkastet baserte seg i stor grad på skissen til forvaltningsplan som var på høring sammen med verneplanen, med noen endringer. Den største endringen er at det er utarbeidet en besøksstrategi for Láhko nasjonalpark etter ny merkevarestrategi lansert av Miljødirektoratet i 2015. Da det i 2019 har gått nesten ti år siden skissen til forvaltningsplan hadde vært på høring vedtok Midtre Nordland nasjonalparkstyre i styremøte 21. juni 2019 å gjennomføre en mer omfattende prosess før forvaltningsplanen sendes inn til ny faglig godkjenning. Dette for å sikre at forvaltningsplanen er oppdatert og lokal involvering. Denne prosjektplanen beskriver rammene og prosessen for gjennomføring og fullføring av dette arbeidet frem til endelig godkjent forvaltningsplan for Láhko nasjonalpark.

Låhko nasjonalpark

Figur 1. Kart over Låhko nasjonalpark og omland med Langvassdalen- Ruffedalen naturreservat

2. Om forvaltningsplanen

Etter § 5 i verneforskrift for Láhko nasjonalpark skal det utarbeides en forvaltningsplan.

Forvaltningsplanen er et viktig verktøy for den daglige forvaltningen av verneforskriften og skal bidra til å sikre forutsigbar forvaltning og likebehandling for rettighetshavere og brukere av nasjonalparken. Den skal trekke opp retningslinjer og konkretisere mål for forvaltningen slik at formålet med etableringen av vernet blir ivarettatt. Forvaltningsplanen skal fungere som veileder for brukere av området, deriblant grunneiere, kommuner og frivillige organisasjoner. Den skal også bidra til å etablere gode rutiner for samarbeid og oppgavefordeling mellom ulike aktører lokalt, regionalt og nasjonalt.

Verneforskriften er omfattende, men gir samtidig et visst rom for skjønn og flere av unntakshjemlene referer til retningslinjer i forvaltningsplan. Forvaltningsplanen skal avklare og gi retningslinjer for hva som kan og bør tillates med utgangspunkt i verneverdiene og verneformålet i § 2. Verneforskriften setter rammene og forvaltningsplanen kan ikke gå utover det som er hjemlet i verneforskriften. Det vil si at det gjennom forvaltningsplan ikke kan gis tillatelse til tiltak som er forbudt i forskriften. Tiltak som det er gitt direkte åpning for i verneforskriften kan heller ikke forbys gjennom forvaltningsplan. Forvaltningsplanen er et rådgivende dokument og ikke juridisk bindende, unntaket er der verneforskriften viser direkte til bestemmelser i forvaltningsplanen. Her vil retningslinjene gitt i forvaltningsplanen regnes som enkeltvedtak som kan påklages til overordnet myndighet (jfr. Forvaltningslovens § 28). Det må da klages på godkjennelsesvedtaket av planen. Siden forvaltningsplanen kan inneholde både bestemmelser og retningslinjer er det viktig at det i arbeidet med forvaltningsplanen kommer tydelig frem hva som er retningslinjer og hva som er bestemmelser/ enkeltvedtak som kan påklages.

Etter at Miljødirektoratet i 2015 lanserte en ny merkevarestrategi for Norges nasjonalparker skal en besøksstrategi inngå i forvaltningsplanen. Denne strategien skal beskrive hvordan det kan tilrettelegges for besøkende og økt lokal verdiskaping samtidig som verneformål og verneverdier ivaretas. Tiltak og informasjon knyttet til innfallsporene er en viktig del av dette.

Både forvaltningsplan og besøksstrategi skal ha en tiltaksplan som beskriver aktuelle tiltak for å ivareta verneformålet og strategi for den kommende fem-års perioden. Forvaltningsplanens gyldighetsperiode fastsettes i planen, men planperioden bør ikke vare mer enn ti år. Besøksstrategien skal helst revideres hvert femte år. Ved behov kan planene revideres før planperioden utløper. Arbeidet med forvaltningsplan åpner ikke for ny vurdering av verneforskriften og grensedragningen i denne.

Forvaltningsmyndigheten er ansvarlig for revisjon og utarbeidelse av forvaltningsplaner og disse skal endelig godkjennes av Miljødirektoratet før de trer i kraft. Dette blant annet for å sikre at rammene til verneforskriften er behold.

3. Oppbygging av forvaltningsplanen

Forvaltningsplanen skal leveres gjennom Miljødirektoratets verktøy «forvaltningsplan på nett» og vil bestå av seks hovedtema:

1. Innledning
En kort innledning om forvaltningsplanen, verneplanprosessen, bakgrunn og målet med planarbeidet. Hovedtrekk i planen presenteres kort. Vernekart og sentrale fakta om nasjonalparken
2. Områdefakta
En beskrivelse av nasjonalparken, rammeverk og eventuelt forholdet til internasjonale avtaler/ rammer.
3. Natur
Beskrivelse av natur og naturverdier i verneområdet, verneformål og verneverdier. Generell beskrivelse og tilstand, naturtyper, arter, rødlistede arter, geologi, forvaltningsutfordringer og annet som er relevant for tema.
4. Bruk og historikk
En beskrivelse av eierstruktur, historisk og nåtidsbruk av området, verneprosess og annet knyttet til bruken av området. Tema som landbruk, reindrift, brukshistorie, friluftsliv, forskning og undervisning, kulturminner, motorferdsel og reiseliv beskrives nærmere her.
5. Forvaltning
Forvaltningsordningen beskrives sammen med utfordringer, rammeverk og retningslinjer for forvaltningen med utgangspunkt i verneforskrift og verneverdier. Bevaringsmål med tiltaksplan, skjøttselsplan, besøksforvaltning, sentrale føringer, lovverk er punkter som skal beskrives. Forvaltningsmyndighetens retningslinjer for unntakshjemler i verneforskriften beskrives her.
6. Kunnskapsgrunnlag
Rapporter og annen tilgjengelig kunnskap relevant for forvaltningsplanen og forvaltningen av verneområdet.

4. Organisering av arbeidet med forvaltningsplan

Prosjektets mål er å få ferdigstilt en faglig godkjent forvaltningsplan for Láhko nasjonalpark som er oppdatert på tilgjengelig kunnskap om verneverdier og bruk av området. Det er et viktig mål for prosjektet at forvaltningsplanen blir et godt verktøy for den daglige forvaltningen av verneforskriften i flere år, at den ivaretar de ulike interessene i nasjonalparken og bidrar til forutsigbar forvaltning og et godt samarbeid mellom ulike aktører.

For prosessen er det viktig å sikre en bred involvering. Dette gjøres gjennom god dialog og flyt av informasjon til involverte parter, møter med referanse- og interessegrupper underveis i prosessen og åpne møter lokalt underveis i prosessen.

Målgrupper for prosjektet

- **Verneområdeforvaltningen:** forvaltningsplanen skal fungere som håndbok for den daglige forvaltningen, gi rammer for behandling av de vanligste sakene og gi retningslinjer for saksbehandling der forskriften viser til forvaltningsplan.
- **Rettighetshaverne:** grunneiere, reindriften, beitebrukere, andre rettighetshavere
- **Brukerne av området:** lokalbefolkning, jeger- og fiskeforeninger, lokalt hjelpekorps, turistforeninger, reiselivsbedrifter, forskere, undervisningsinstitusjoner, andre virksomheter.
- **Øvrig forvaltning** som har myndighet og/eller aktivitet i verneområdene: kommunene, fylkeskommunen, fylkesmennene inkl. reindriftsforvaltning, Statskog, Statens naturoppsyn, Miljødirektoratet og flere.

Láhko nasjonalpark

Prosjekteier / Styringsgruppe

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Mandat: Eier og styrer prosjektet. Overordnet ansvar for prosjekt og prosjektresultat.

Prosjektleder / Sekretariat

Nasjonalparkforvalter

Mandat: Ansvarlig for gjennomføring av prosjektet, organisering og gjennomføring av møter, skrivearbeidet.

Referansegruppe

I styremøte 21.juni 2019 vedtok Midtre Nordland nasjonalparkstyre i sak 18/ 2019 at styrets rådgivende utvalg og administrative kontaktutvalg skal benyttes som rådgivere i arbeidet. Videre skal det legges opp til møter der lokalbefolkning og andre relevante lokale aktører med interesser i nasjonalparken utenom de etablerte rådgivingsorganene får anledning til å komme med sine innspill. Rådgivende utvalg og administrativt kontaktutvalg inviteres til å virke som referansegruppe for arbeidet, med mulighet for å oppnevne lokale representanter. Representanter i utvalgene som ikke har regional tilknytning til Láhko nasjonalpark utelates i invitasjonen.

Referansegruppen vil da bestå av 9 representanter fordelt på:

- Forum for natur og friluftsliv (2 representanter)
- Statskog Salten (1 representant)
- Salten friluftsråd (1 representant)
- Nordland fylkeskommune (1 representant)
- Nordland bondelag/ Nordland bonde- og småbrukarlag (inviteres til å finne en felles representant grunnet lite beiteinteresser utover reindrift i verneområdet)
- Reiselivsnæringen (1 representant)
- Reinbeitedistriktet (1 representant)
- Nordland nasjonalparksenter (1 representant)

I tillegg vil representanter for administrativt kontaktutvalg i de tre kommune Láhko nasjonalpark omfatter; Beiarn, Gildeskål og Meløy, inviteres til å delta i referansegruppen.

Samiske interesser

Arbeidet med forvaltningsplanen skal skje innenfor rammen av konsultasjonsavtalen, jfr. ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater artikkel 6.

Kritiske suksessfaktorer

- Manglende dialog med målgruppene kan føre til
 - o en dårligere medvirkning og kvalitativt innhold.
 - o at viktige problemstillinger ikke blir belyst
 - o manglende respekt og eierforhold til forvaltningen etter planen
 - o kan føre konflikter mellom forvaltningen og brukerne av verneområdene
- Manglende avklaringer med Miljødirektoratet kan føre til forvaltningsplaner som ikke blir godkjent, og man kan ha skapt forventninger om et resultat som det ikke har vært grunnlag for.

Kvalitetssikring av kritiske suksessfaktorer

- Kvalitetssikringen vil i hovedsak foregå gjennom prosessen med avklaring, godkjenning og høring som er beskrevet i vedlagte fremdriftsplan.
- Det vil i tillegg bli gjort tidlige avklaringer mot Miljødirektoratet slik at rett kvalitet blir sikret i tidlig i slutfasen av prosjektet.

5 Faser i forvaltningsplanarbeidet

I planleggingen av arbeidet med forvaltningsplan for Láhko nasjonalpark er det vurdert at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig for å kunne utarbeide en forvaltningsplan. Det vil alltid være behov for ny, oppdatert og mer kunnskap om et verneområde. Hvilken kunnskap som videre bør innhentes for Láhko nasjonalpark skal kartlegges gjennom prosjektperioden og legges inn som tiltak i den kommende forvaltningsplanperioden.

Arbeidet med å utarbeide forvaltningsplanen kan deles inn i fire faser. Prosessen vil være lik ved senere revisjon av forvaltningsplan.

Fase en – Utarbeide prosjektplan

Første fase er å utarbeide en prosjektplan som sikrer bred involvering og god fremdrift i arbeidet. Prosjektplanen skal beskrive bakgrunnen for arbeidet, hvordan arbeidet skal organiseres, kritiske suksessfaktorer, tenkt fremdriftsplan, hva en forvaltningsplan er og hvem som er målgruppen for arbeidet og forvaltningsplanen. Hvilke arbeids-/ referansegrupper som skal opprettes og hvordan arbeidet i disse (rolle, møter, informasjonsflyt) skal organiseres må beskrives. Konsultasjon med Sametinget i forhold til samiske interesser i prosessen skal avklares.

Prosjektplanen skal også inneholde et budsjett som viser estimerte kostnader, gjerne fordelt på de ulike fasene i forvaltningsplanarbeidet. Tilgjengelig kunnskap gjennomgås og eventuelle behov for supplerende kartlegginger innenfor spesifikke tema synliggjøres i prosjektplanen.

Fase to – Melding om oppstart og etablering av referansegruppe

Når prosjektplanen er klar utarbeides det en melding om oppstart av forvaltningsplanarbeidet. Meldingen tar utgangspunkt i forvaltningsplanen og beskriver kort prosessen. Informasjon om møter med ulike interesser bør fremkomme i meldingen.

All relevant informasjon om forvaltningsplanarbeidet vil bli publisert på forvaltningsmyndighetenes hjemmeside. Oppstartsmeldingen sendes ut til grunneiere, berørte kommuner og reinbeitedistrikt, offentlige myndigheter, bedrifter, lag og organisasjon med interesser i området.

Fase tre – Prosessen: utarbeidelse av forvaltningsplan

Arbeidet følger prosjektplanen og prosjektleder er ansvarlig for fremdriften i arbeidet. Jevnlig dialog med Miljødirektoratet underveis i prosessen, spesielt i starten av arbeidet. Oppfølging av møter og innspill underveis frem til ferdig utkast. Bred involvering i prosessen skal sikres.

Miljødirektoratet skal ha forvaltningsplanen til faglig gjennomgang før den legges ut for offentlig ettersyn og høring. Etter høring skal forvaltningsmyndigheten vurdere alle innspill og eventuelt gjøre justeringer av forvaltningsplanen. Foreslåtte endringer diskuteres med etablert arbeidsgruppe/ rådgivende utvalg.

Verktøyet «forvaltningsplan på nett» skal benyttes i utarbeidelsen av forvaltningsplan.

Fase fire – godkjenning

Etter høring sendes forvaltningsplanen til Miljødirektoratet for endelig godkjenning. En oppsummering av høringsuttalelser med forvaltningsmyndighetens vurdering av innspillene skal følge forvaltningsplanen. Eventuelle endringer synliggjøres i planen eller brev som følger forvaltningsplan.

Når planen er godkjent av Miljødirektoratet skal forvaltningsmyndigheten ferdigstille planen og publisere denne på naturbase.no og på forvaltningsmyndighetens nettside. De involverte i prosessen skal

Láhko nasjonalpark

informeres om at planen er godkjent. Fastsatte bevaringsmål skal legges inn i Miljødirektoratets fagsystem for verneområder.

6 Fremdriftsplan

Aktivitet	Ansvarlig	Måned	År
Fase en og to: Utarbeide prosjektplan og melding om oppstart			
Kartlegge tidligere arbeid og tilbakemelding etter faglig gjennomgang	Nasjonalparkforvalter	Januar- April	2019 (utført)
Styrebehandling oppstart av arbeidet	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	Juni (styremøte)	2019 (utført)
Utarbeid prosjektplan og melding om oppstart	Nasjonalparkforvalter	Mai- september	2019 (utført)
Styrebehandling av prosjektplan	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	3.styremøte September	2019
Etablering av referansegruppe	Nasjonalparkforvalter	September	
Gjennomgå tilgjengelig kunnskapsmateriell	Nasjonalparkforvalter	April- Juli	2019
Fase tre: Prosess			
Utarbeide utkast utfra tilbakemeldinger og tilgjengelig kunnskap	Nasjonalparkforvalter	Mai- oktober	2019
Planarbeid: møte med referansegruppe og andre relevante, befaringer ol	Nasjonalparkforvalter	September- oktober	2019
Justering av utkast	Nasjonalparkforvalter	November- desember	2019
Styrebehandling før ny faglig gjennomgang	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	4.styremøte Desember	2019
Ny faglig gjennomgang hos direktoratet	Miljødirektoratet	Januar- mars	2020
Eventuell justering av plan	Nasjonalparkforvalter	Mars	2020
Høringsrunde (6 uker), åpne møter med presentasjon av plan	Nasjonalparkforvalter	Mars- april	2020
Gjennomgang høringsuttalelser	Nasjonalparkforvalter	April- mai	2020

Láhko nasjonalpark

Møte med referansegruppen om høringsinnspill	Nasjonalparkforvalter	Mai	2020
Merknadsbehandling i styret. Oppsummering av høringsinnspill. Godkjenning av planutkast for oversendelse til Miljødirektoratet	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	2. styremøte (juni)	2020
Fase fire: Godkjenning			
Endelig godkjenning av forvaltningsplan	Miljødirektoratet	Vår/ sommer	2020
Endelig planutkast til godkjenning	Midtre Nordland nasjonalparkstyre	3.styremøte (september)	2020
Ferdigstilling og publisering av forvaltningsplan	Nasjonalparkforvalter	Høst	2020

7 Budsjett

		Beløp
Utgifter		
Møteutgifter (bеспisning, leie lokaler mv)		30 000
Reise/opphold		30 000
Annonsering		20 000
Møtegodtgjørelse		0
Publisering / Trykking / Diverse materiell		40 000
Sum utgifter		120 000
Finansiering		
Miljødirektoratet		120 000
Sum finansiering		120 000

8 Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Naturmangfoldloven
- Forskrift for Láhko nasjonalpark
- Skisse til forvaltningsplan (utarbeidet av fylkesmannen i Nordland)
- Veiledere om besøksstrategi fra Miljødirektoratet
- Utkast forvaltningsplan med besøksstrategi fra 2018 (ikke faglig godkjent av Miljødirektoratet)

Láhko
nasjonalpark

Oppstartmelding

Arbeid med forvaltningsplan for Láhko nasjonalpark

September 2019

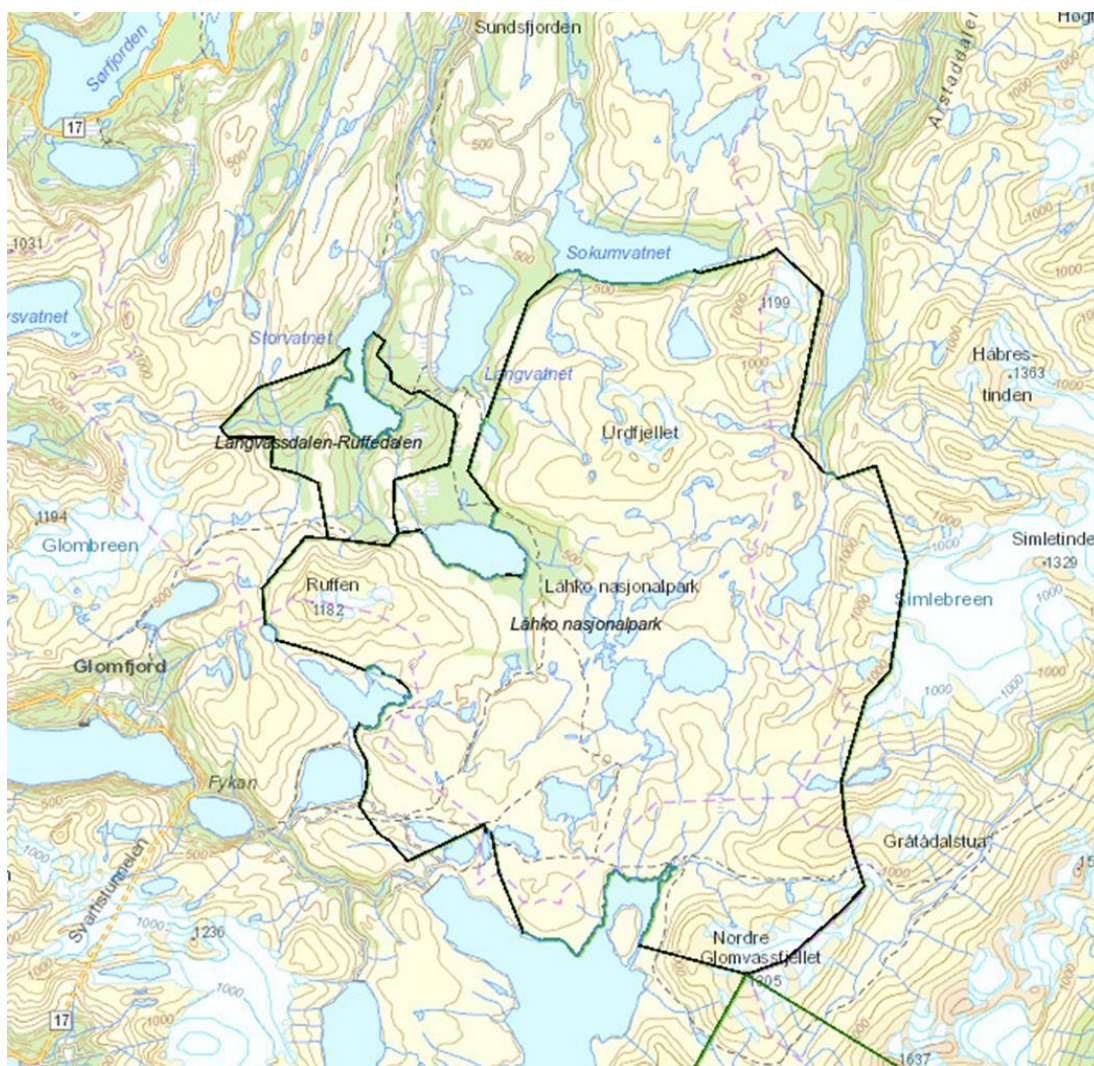
Behandles i Midtre Nordland nasjonalparkstyre
12.09.2019

Láhko nasjonalpark

Bakgrunn

Láhko nasjonalpark ble opprettet ved kgl. res. 14. desember 2012. Nasjonalparken dekker et areal på 188 km² i Beiarn, Gildeskål og Meløy kommuner og hele nasjonalparken ligger på statsgrunn. Láhko nasjonalpark grenser til Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark og Langvassdalen- Ruffedalen naturreservat og utgjør sammen med disse et av de største verneområdekommpleksene i Norge.

Figur 1. Kart over Láhko nasjonalpark og omland med Langvassdalen- Ruffedalen naturreservat.

Etter § 5 i verneforskrift for Láhko nasjonalpark skal det utarbeides en forvaltningsplan. Arbeidet ble påbegynt ved opprettelsen av nasjonalparken, men er av ulike årsaker ikke fullført. Prosjektet som nå settes i gang har som mål å ferdigstille en faglig oppdatert forvaltningsplan for Láhko nasjonalpark i løpet av 2020. Forvaltningsplanen skal sikre en helhetlig og forutsigbar forvaltning av nasjonalparken som ivaretar verneformål og verneverdier.

Utarbeidet prosjektplan skal sikre fremdriften i arbeidet. Denne kan lastes ned på hjemmesidene til Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Er det ønskelig å få prosjektplanen tilsendt på papir kan undertegnede kontaktes.

Láhko nasjonalpark

Hva er en forvaltningsplan?

En forvaltningsplan er et viktig verktøy for den daglige forvaltningen av verneforskriften og skal bidra til å sikre helhetlig og forutsigbar forvaltning. Forvaltningsplanen skal gjennom strategier, bevaringsmål og tiltaksplaner gi retningslinjer og konkretisere mål for forvaltningen slik at formålet med etableringen av vernet blir ivaretatt.

Verneforskriften er omfattende, men gir samtidig et visst rom for skjønn og flere av unntakshjemlene referer til retningslinjer i forvaltningsplan. Forvaltningsplanen vil sette klare retningslinjer for saksbehandling og dispensasjonspraksis og vil virke som en veileder for brukerne av området. Verneforskriften setter rammene og forvaltningsplanen kan ikke gå utover de rammene som verneformålet og verneforskriftene setter. Arbeidet med forvaltningsplan åpner ikke opp for ny vurdering av verneforskriftene eller grensedragningene av nasjonalparken.

I forbindelse med forvaltningsplanen skal det også utarbeides en besøksstrategi for nasjonalparken. Dette skal være et strategisk dokument som skal si noe om hvordan man kan ta imot og tilrettelegge for besøkende i nasjonalparken. Et overordnet mål vil være å legge til rette for opplevelsesrike måter å oppleve nasjonalparken på, med størst mulig lokal verdiskaping uten at dette skal gå på bekostning av verneverdier eller andre næringsinteresser.

Organisering

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er ansvarlig for å utarbeide forvaltningsplanen og prosjektet ledes av sekretariatet. Rådgivende utvalg og administrativt kontaktutvalg inviteres til å virke som referansegruppe for arbeidet, med mulighet for å oppnevne lokale representanter. Representanter i utvalgene som ikke har regional tilknytning til Láhko nasjonalpark utelates i invitasjonen.

Referansegruppen vil da bestå av 9 representanter fordelt på:

Forum for natur og friluftsliv (2 representanter)

Statskog Salten (1 representant)

Salten friluftsråd (1 representant)

Nordland fylkeskommune (1 representant)

Nordland bondelag/ Nordland bonde- og småbrukarlag (inviteres til å finne en felles representant grunnet lite beiteinteresser utover reindrift i verneområdet)

Reiselivsnæringen (1 representant)

Reinbeitedistriktet (1 representant)

Nordland nasjonalparksenter (1 representant)

Beiarn kommune (1 representant)

Gildeskål kommune (1 representant)

Meløy kommune (1 representant)

Referansegruppa skal delta aktivt underveis i hele prosessen, og sørge for at interessene de representerer også blir bevart i forvaltningsplanen. Ut over dette ønsker vi størst mulig lokal medvirkning og en god avveining mellom ulike interesser. Vi ønsker derfor at alle brukere og berørte parter kommer med innspill angående eksisterende og ønsket, fremtidig bruk av områdene.

I forbindelse med arbeidet med forvaltningsplanen vil det bli avholdt folkemøter og høringer. I første omgang vil det være et oppstartsmøte med referansegruppa, og etter hvert som prosessen er i gang vil det også

Láhko nasjonalpark

holdes åpne folkemøter for alle i de berørte kommunene og bygdene. Dette vil annonseres i god tid i lokalt media, på facebook og på nasjonalparkstyrets hjemmesider.

Kontaktperson i arbeidet er nasjonalparkforvalter Sigrid Elise Lium, tlf 48191947, epost: fmnosili@fylkesmannen.no. Undertegnede kan kontaktes underveis i hele prosessen.

Vi ser frem til et godt samarbeid!

Med hilsen

Sigrid Elise Lium, nasjonalparkforvalter

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	33/2019	20.09.2019

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om oppsetting av utedo ved gjeterhytte ved Hessihompvatnet - Jon-Anders Kuhmunen

Forslag til vedtak

Jon-Anders Kuhmunen gis dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for å bygge en utedo ved sin elementlavvo i nærheten av Hessihompvatnet.

Dispensasjonen gis med hjemmel i verneforskriftens kapitel IV, punkt 1.3.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Utedoen skal settes innenfor det blåskraverte området i vedlagt kart.
- Utedoen skal ha en ytre størrelse på maksimalt 4m² (2 x 2 m).
- Halve bygget skal kunne brukes til lagring.
- Det skal ikke oppføres flere bygg i tilknytning til elementlavvoen.
- Oppsettet av utedoen skal være avtalt med grunneier.
- Etter endt oppføring skal det ryddes på stedet.
- Etter oppføring skal det sendes kart med nøyaktig plassering til Midtre Nordland nasjonalparkstyre på fmnopost@fylkesmannen.no
- Avfall fra utedoen skal håndteres slik at det ikke blir sjenerende for andre brukere.

Bakgrunn

Jon-Anders Kuhmunen søker 14.06.2019 om oppsetting av utedo ved elementlavvo ved Hessihompvatnet. Han har tidligere blitt gitt dispensasjon for oppføring av elementlavvo på samme sted.

Det skrives av Jon-Anders i e-post utvekslinger med sekretariatsleder Inge Ingvaldsen at behovet for utedo ikke ble tenkt på i søknaden om elementlavvoen. Det skrives

videre at han har vært i kontakt med reindriftsavdelingen hos Fylkesmannen og Statskog. Statskog hadde ikke noen innvendinger. Utedoen er tenkt satt opp omtrent 20 m øst-nordøst for elementlavvoen. Saksbehandler har vært i kontakt med søker angående størrelse og plassering av utedoen, og plasseringen til elementlavvoen.

Jon-Anders har ved personlig oppmøte på Storjord gitt ytterligere tilbakemeldinger om størrelse og plassering. Han søker om at utedoen kan bygges opp til 6 m² - 2 x 3 m, slik at bygget også kan brukes til lagring av bensin, ved, og utstyr. Punkter tegnet i kart viser utedoplassering 7,5 meter nord-øst fra elementlavvoen noe som er tilstrekkelig innenfor de 20 meterne han først beskrev i epost.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 8. september 1989. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet. Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Landskapet er i utgangspunktet fredet mot tekniske inngrep av enhver art, men forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til anlegg og tiltak i reindriftsnæringen med hjemmel i verneforskriftens § 1.3. 4. strekpunkt.

Vurdering

Et utedo ved elementlavvoen vil dekke et elementært grunnleggende behov. Det vil hindre brukeren av lavvoen til å gjøre fra seg i naturen, som både er negativt for verneverdier men som også er sjenerende for andre brukere av området.

Denne delen av nasjonalparken har betydelig verdi som friluftsområde. Privatisering av odden ble vurdert i forbindelse med dispensasjon for oppføring av elementlavvo. For at bygging av utedoen ikke skal føre til ytterligere privatisering av odden, burde ikke utedoen bygges nærmere vannet enn elementlavvoen.

Naturfaglige vurderinger ble gjort i dispensasjonen for bebyggelse av elementlavvoen i samme område. Dersom det nye bygget ikke bygges oppå sårbar vegetasjon, slik som nærliggende myr, vil utedoen ikke påvirke naturmangfoldet i noe større negativ grad enn dagens bebyggelse. Det er lite trolig at noen velger å bygge et utedo på ei myr.

En mindre utedo i nærheten av eksisterende bygg vil i liten grad påvirke naturmiljøet eller estetiske verdiene landskapet. En større bygning (6 m²) vil i større grad påvirke de estetiske verdiene landskapet.

På ei gjeterhytte er det behov for lagring, da noe materiell ikke kan lagres i elementlavvoen, slik som bensin. En vanlig utedo har mål på omtrent 1,5 m²; saksbehandler mener om denne økes til 4 m² vil det mulighet for å bruke utedoen som

lagringsplass for ved og bensinkanner. Omsøkte 6 m² vurderes til å være en for stor bygning når det søkes om utedo. Presedensvirkningene til det opprinnelige tiltaket vil bare øke ettersom man ser nye tiltak blir tillatt i samme slengen. Dette er en typisk bit for bit forvaltning, men likevel skjønner vi at behovet for utedo er tilstede og vi burde kanskje i større grad sørget for at dette ble tatt med i vurderinga allerede da dispensasjon til oppføring av elementlavvo ble behandlet.

Konklusjon

Med hjemmel i verneforskriftens Kap. IV, punkt 1.3, 4. strekpunkt, gis Jon-Anders Kuhmunen tillatelse til oppføring av utedo ved sin elementlavvo i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet ved Marit Doseth	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland			
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Ole Oskal	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog SF	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

- 1 Kart for plassering av utedo

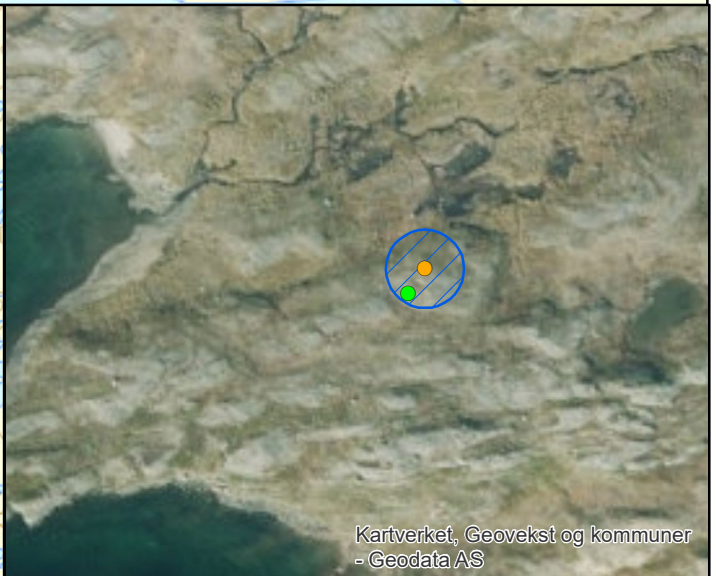
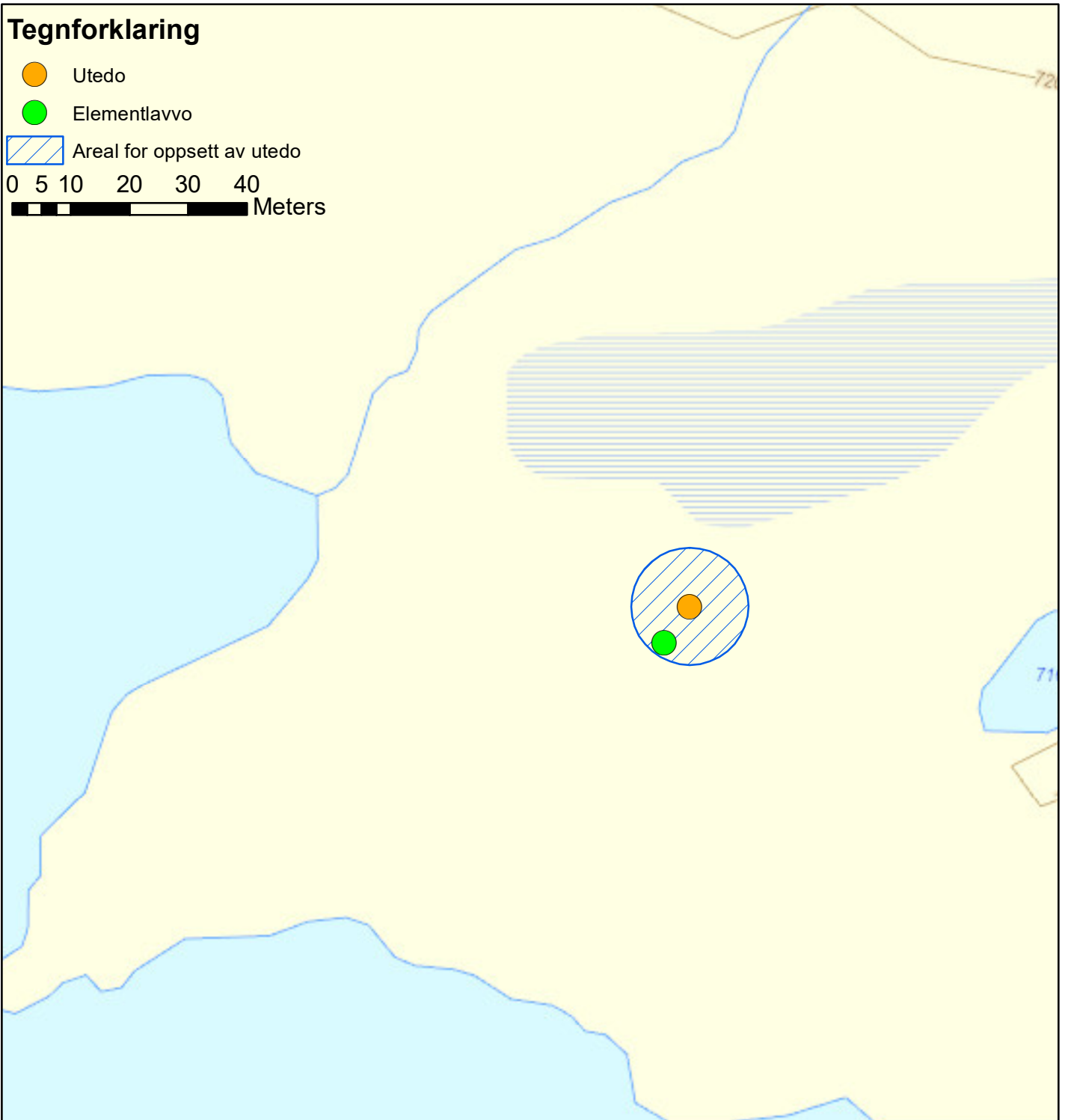
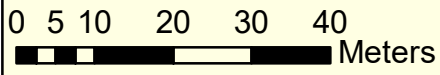
Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

M106-2014 Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter
Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
Naturmangfoldloven

Tegnforklaring

- Utedo
- Elementlavvo

 Areal for oppsett av utedo

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyret	34/2019	20.09.2019

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om bygging av sikringshytte ved Blakkådalshytta - Polarsirkelen turlag

Forslag til vedtak

Polarsirkelen turlag gis dispensasjon for oppføring av sikringshytte ved Blakkådalshytta i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Dispensasjon gis med hjemmel i verneforskriftens kapittel IV punkt 1.3.

Dispensasjon gis på følgende vilkår:

- Maksimal tillatt størrelse på hytta er 36 m². Platt/veranda inngår i dette arealet.
- Hytta skal være ei sikringshytte til eksisterende hytte, og ikke en utvidelse av kapasiteten. Dette innebærer at den skal gi mulighet for overnatting og varme i krisesituasjoner. Kjøkken, stue og vaskerom begrenses til et minimum av hyttas totalareal.
- Hytta skal bygges uten store vindusflater og skal ha en nøytral farge. Nye tegninger sendes til sekretariatet.
- Taktekking skal utføres med materialer som gir en mørk og matt fargevirkning.
- Største tillatte pilarhøyde er 30 cm i flatt og skrått terreng.
- Bjørkeskogen rundt hytta skal bevares mest mulig intakt. Det kan fjernes kratt og trær rundt hyttene for å lette fremkommeligheten. For å bedre utsynet fra sikringshytta kan enkelte bjørketrær hogges foran hytta, etter samtale med sekretariatet.
- Minst én av hyttene skal være åpen slik at den ivaretar funksjonen som sikringshytte for allmennheten (ikke låst med DNT-nøkkel)
- Motorferdsel i forbindelse med bygging må behandles som en egen sak. Denne kan behandles av sekretariatet på delegert myndighet.

Bakgrunn

Polarsirkelen turlag, tidligere Rana turistforening, har i brev datert 10. juli 2019 søkt om tillatelse til bygging av sikringshytte i tilknytting til Blakkådalshytta.

I søknaden skriver de at de fester syv hyttetomter på Statskogs grunn i Rana og har sikringshytte oppført ved siden av de seks andre hyttene. Blakkådalshytta er ikke den best besøkte hytta, men sikkerhetsmessig er det den som er mest utilgjengelig om brann skulle oppstå og at sikkerheten er høyt prioritert i turlaget.

Sikringshytta de søker om er rundt 50 kvm (6 m x 8,1 m) pluss eventuell utvendig tilrettelegging i form av veranda eller platt. Sekretariatet ba om en redegjørelse for hvorfor sikringshytta skal bygges så stor. Polarsirkelen turlag skriver:

- 1. Hovedhytta har 12 soveplasser mens sikringshytta får 6. Det bør det være i ei sikringshytte tilknyttet ei hovedhytte av denne størrelsen. Til orientering vil vedlagret være integrert i sikringshytta.*
- 2. Hovedhytta har betydelige museskader, og det er planer om å totalrenovere denne. Sikringshytta vil da tjene som boligkvarter under den jobben.*
- 3. De seneste årene har vi merket en svak økning av større grupper som besøker Blakkådalshytta. Dette betyr også at anlegget må være i god stand og sikkerheten ivaretatt på en forsvarlig måte.*

Rana turistforening søkte også i brev av 24. november 2005 om å få sette opp sikringshytte ved Blakkådalshytta. Fylkesmannen i Nordland som da var forvaltningsmyndighet ønsket å behandle dette som en del av revisjonen av forvaltningsplan, da den eksisterende forvaltningsplanen ikke åpner opp for dette. På grunn av søknader om blant annet tippemidler ville Rana turistforening få saken avgjort på et tidligere tidspunkt. Forvaltningsplanen ble aldri revidert i 2006 siden man skulle se på utvidelse og revisjon av verneforskrifter først.

Fylkesmannen i Nordland viser i sin behandling av saken at hytta ligger innenfor det som blir definert som sone C i den eksisterende forvaltningsplanen, og at det ikke skal settes opp nye bygg innen «villmarkssona». De skriver likevel at det kan bli endringer i soneringen og at de derfor vurderer dette uavhengig av den opprinnelige soneinndelingen. Fylkesmannen i Nordland skriver at Blakkådalshytta ligger langt fra vei og andre hytter, og at de ser det sikkerhetsmessige behovet for en sikringshytte her. De mente imidlertid at hytta som ble skissert i søknaden går ut over begrepet sikringshytte, og synes dette kunne regnes som en kapasitetsutvidelse av eksisterende hytte. På bakgrunn av denne vurderinga anmodet de Rana turistforening om å vurdere et mindre alternativ som dekker de grunnleggende behov som sikringshytte.

Rana turistforening sendte 10. april 2006 en redegjørelse for behovet for en sikringshytte på 36 m². De viser til fellesturer med 10-15 deltakere og at de er avhengig av en sikringshytte som kan innlosjere såpass mange personer på en gang om noe skulle skje med hovedhytta.

Fylkesmannen fattet til slutt følgende vedtak:

Rana turistforening, gis med dette dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for oppføring av sikringshytte ved Blakkådalshytta, jf. kap 4, punkt 1.3. Dispensasjonen dis på følgende vilkår:

- *Maksimal tillatt størrelse på hytta er 36 m². Dette gjelder totalt areal av hytta; veranda er inkludert i dette arealet*
- *Hytta skal være ei sikringsbu, og ikke en utvidelse av eksisterende kapasitet. Dette innebærer at den skal gi mulighet for å overnatting og varme i krisesituasjoner, men at andre fasiliteter som kjøkken, stue og vaskerom skal begrenses til hovedhytta*
- *Det skal gjennomføres en befaring hvor forvaltningsmyndigheten deltar før byggingen starter. Formålet med denne er å få en mest hensiktsmessig plassering i forhold til landskaps- og naturverdier.*

Det ble ikke satt noen tidsbegrensning på denne dispensasjonen. Når saken nå blir behandlet på nytt vil den gamle dispensasjonen fra 25. april 2005 falle bort.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble opprettet ved kongelig resolusjon 8. september 1989. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet. Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet urørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- gi allmennheten muligheten til naturopplevelser i området.

Det er et generelt forbud mot alle tekniske inngrep i området, for eksempel oppføring av bygninger, anlegg, faste innretninger og bakkeplanering, jf. verneforskriftens kap IV, punkt 1.1. Forvaltningsmyndigheten kan likevel etter kap IV, punkt 1.3. gi tillatelse til anlegg og utvidelse av foreningshytter.

Søknaden er også vurdert etter §§ 8 – 12 i naturmangfoldloven.

Vurdering

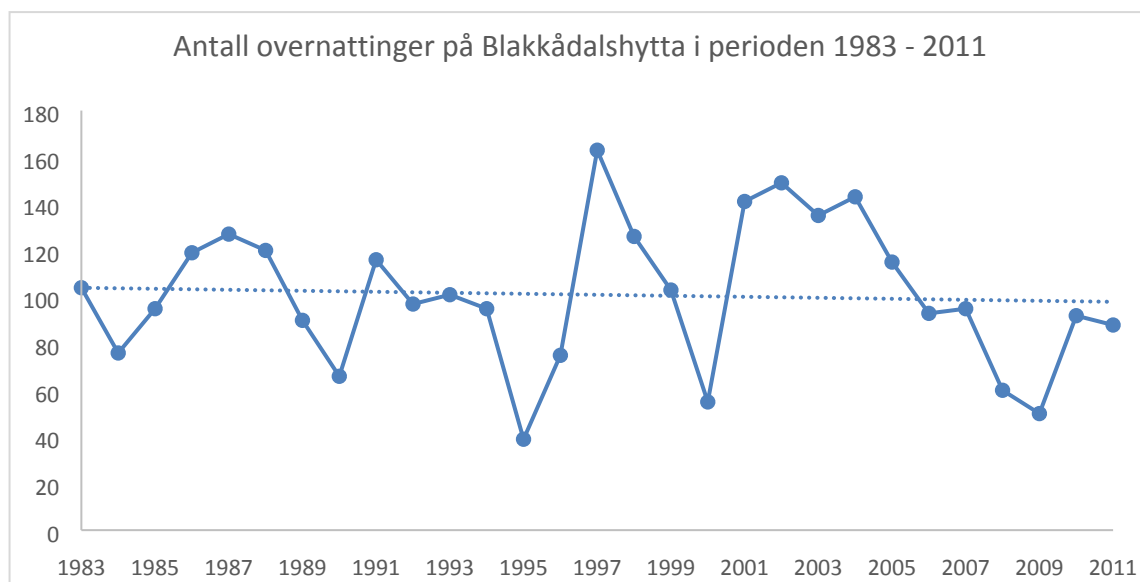
Fylkesmannen i Nordland har tidligere gitt Rana turistforening en dispensasjon til å bygge en sikringshytte ved Blakkådalshytta. Det ble omsøkt og gitt tillatelse til en sikringshytte på 36m². Den gang ble det redegjort for at dette var det arealet hytta måtte ha for å virke som en sikringshytte for hovedhytta. Nå har arealet økt til 49m² uten at det foreligger noen ny begrunnelse for hvorfor arealet har økt fra 36 til 49 m². Fylkesmannen ba også om redegjørelse for hvorfor sikringshytta skulle bygges så stor som 36m². Da skrev Rana turistforening: «Vi registrere at fylkesmannen stiller spørsmål ved behovet for ei sikringshytte av den størrelsen som det er søkt om – nemlig 36 kvm. Spørsmålet er i og for seg relevant nok og jeg skal på en enkel måte forsøke å besvare det på en enkel måte. De fleste av hyttene våre ligger relativt langt fra vei – noe som også gjelder for Blakkådalshytta. Området denne hytta ligger i blir mer og mer populært for fjellvandrere. Vi arrangerer også fellesturer til området noe som igjen betyr et samtidig besøk på hytta av rundt 10 til 15 personer hver gang. Rana Turistforening er fortsatt av den oppfatning at sikringshytta bør ha det arealet vi har søkt om». Polarsirkelen turlag skriver det samme i sin redegjørelse for den nye hytta.

Hovedhytta har ikke blitt endret siden 2006, og de har selv sagt at arealet bør være 36m² for at den skal fungere som en sikringshytte når det er fullt på hovedhytta. Vi ser ikke noen grunn for at sikringshytta bør bygges større enn dette. Fylkesmannen satte vilkår om at «Hytta skal være ei sikringsbu, og ikke en utvidelse av eksisterende

kapasitet. Dette innebærer at den skal gi mulighet for overnatting og varme i krisesituasjoner, men at andre fasiliteter som kjøkken, stue og vaskerom skal begrenses til hovedhytta». I de oversendte plantegningene vedlagt i årets søknad utgjør denne delen av sikringshytta 23,4m². Dette utgjør nesten halve arealet av den omsøkte sikringshytta. Vi mener at den omsøkte hytta har avsatt for stort areal til fasiliteter som kan begrenses i ei sikringshytte. Vi vurderer heller ikke at den omsøkte hytta kan betegnes som en sikringshytte, men en modernisering av dagens hytte for å øke bekvemmelighet og overnattingskapasitet ved Blakkådalshytta.

Den omsøkte sikringshytta er også tegnet i en moderne stil med store vindusflater og med stort oppholdsareal, noe vi mener ikke er nødvendig i en sikringshytte. Det er ikke sikkert at dette økte arealet vil ha noen negativ påvirkning på landskapskarakteren, men det kan tenkes at en attraktiv fasade oppfattes som et trekkplaster for folk på lik linje med for eksempel Rabothytta, Tungestølen og Skålabu. Reason-to-go som reiselivet kaller slike destinasjoner. I utgangspunktet er vi ikke negative til en mer moderne stil, men vi er redde for hvilke effekter dette får for bruken av dette området. I dag er Blakkådalen relativt beskjedent besøkt sammenliknet med for eksempel Tespdalen og Bjøllådalen. Blakkådalshytta ligger innenfor det som blir omtalt som «Villmarkssona» eller sone C som den heter i forvaltningsplanen. I denne sona skal naturvern hensyn være klart dominerende i forhold til andre interesser. Det skal ikke tilrettelegges innenfor denne sona. Det er en klar strategi at man ønsker å kanalisere folk bort fra områder i Sone C til de tilrettelagte sonene A og B.

Nordlandsforskning skrev i rapport 1020/2013 om besøk og infrastruktur i blant annet Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Denne sammenstiller overnattingstall for alle overnattingsmulighetene i nasjonalparken. Blakkådalshytta hadde 104 overnattingsgjester i 1983 og 88 i 2011. Flest overnattinger var det i 1997, da var det 163 overnattinger på hytta. Av Turistforeningenes sine hytte i Saltfjellet er det kun Gråtådalstua som er mindre besøkt i denne perioden.

Figur 1 Antall overnattingsbesøk på Blakkådalshytta i perioden 1983 - 2011. Tall hentet fra Nordlandforskning NF-notat nr. 1020/2013. Trenden er nedadgående, men trolig kan man forvente at antall overnattinger har økt de senere årene.

Ved å bygge i sikringshytta i en moderne stil risikerer man å snu opp ned på den soneinndelinga Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark forvaltes etter i dag. Det skal utarbeides ny forvaltningsplan og besøksstrategi for nasjonalparken, og da kan det bli

aktuelt å se på denne soneinndelinga på nytt, men vi kan vanskelig se for oss at Blakkådalen blir et område vi ønsker å kanalisere inn mange besøkende. En dispensasjon til å bygge et slikt bygg i Blakkådalen nå, vil kunne resultere i at man får uønskede effekter før man får gjennomarbeidet en besøksstrategi for området. Dette arbeidet er satt i gang og det skal være møter i løpet av høsten. En nøytral sikringshytte i en mer tradisjonell stil vil ikke være «reason-to-go», og vi vurderer at terskelen bør være lavere for å tillate dette. Vi støtter Fylkesmannens vurderinger om at det er et behov for sikringshytte i dette området, til tross for at soneinndelinga ikke åpner opp for det, men at dette må bygges som ei sikringshytte og ikke som en ny hytte.

Økt besøk på Blakkådalshytta kan igjen gi utfordringer knyttet til drift og vedlikehold. Det er allerede en «tungdrevet» hytte da vinteratkomsten er vanskelig og hyttefadderne har hatt problemer med å komme seg til hytta tidligere. Det må hugges eller eventuelt transporteres mer ved til hyttene, som igjen vil påvirke områdets relative «urørthet». Trolig må også motorferdselen til Blakkådalshytta øke i form av flere transportere. Man kan se for seg at området blir mer besøkt gjennom hele året som følge av dette.

Den største verneverdien i Blakkådalen er nettopp dalens utilgjengelighet og at den har liten grad av tilrettelegging. I tillegg er det kjente rovfugllokaliteter i dalen. Kongeørna og jaktfalk har hekkeplasser i Blakkådalen. Ellers er det registrert få artsobservasjoner, men dette kan også skyldes at Blakkådalen er langt mindre besøkt og man derfor får færre registreringer enn der det ferdes mer folk. Trolig vil ikke disse rovfugllokalitetene bli negativt påvirket, med mindre man skulle se en voldsom økning i trafikken.

Blakkådalen er et viktig område for reindriften. Dalen er særlig viktig som vinterbeite de årene det er mye nedising i fjellet. Blakkådalen sammen med Beiardalen deler Saltfjellet reinbeitedistrikt sine beiteområder i to. Ved økt besøk i Blakkådalen vil den vestlige og østlige delen bli mer isolert fra hverandre da det går flere flytt- /trekkleier gjennom området. Blakkådalen er, sammen med øvre deler av Stormdalen, områder hvor reinen beite over tid uten å bli forstyrret. Økt ferdsel her vil gjøre det vanskeligere for reinen å finne områder hvor den kan gå uforstyrret i en tid der det stadig blir flere folk i fjellet. Blakkådalen har også blitt benyttet under kalving, og reinen kan gå helt uforstyrret fra kalving frem til merking. Et nytt hyttebygg med en slik utforming som er oversendt vil ikke bare kunne trekke flere folk til Blakkådalen, men det kan også utvide sesongen for når folk besøker hytta, som vil få negative konsekvenser for reindriften.

I styresak 59/2016 behandlet Midtre Nordland nasjonalparkstyre en tilsvarende søknad fra Sulitjelma & Omegn turistforening der de søkte om å bygge sikringshytte ved Balvasshytta i Junkerdal nasjonalpark. Styret understreket at det bør være sikringshytte i nærhet til hovedhytta når avstandene til nærmeste hytte blir så lang. Dette kan overføres til Blakkådalshytta. Ved Balvatnet var styret positiv til å øke overnattingskapasiteten da den opprinnelige hytta kun har fire sengeplasser. Dette må sees på i sammenheng med økt fokus på Nordlandsruta, som passerer like ved hytta. Det ble satt vilkår om at en av hyttene skal være åpen for allmennheten (ikke låst med DNT-nøkkel). Sikringshytta ved Balvasshytta er 37,5 m² og i samme størrelsesorden som det man ser for seg kan være innenfor i Blakkådalen.

Konklusjon

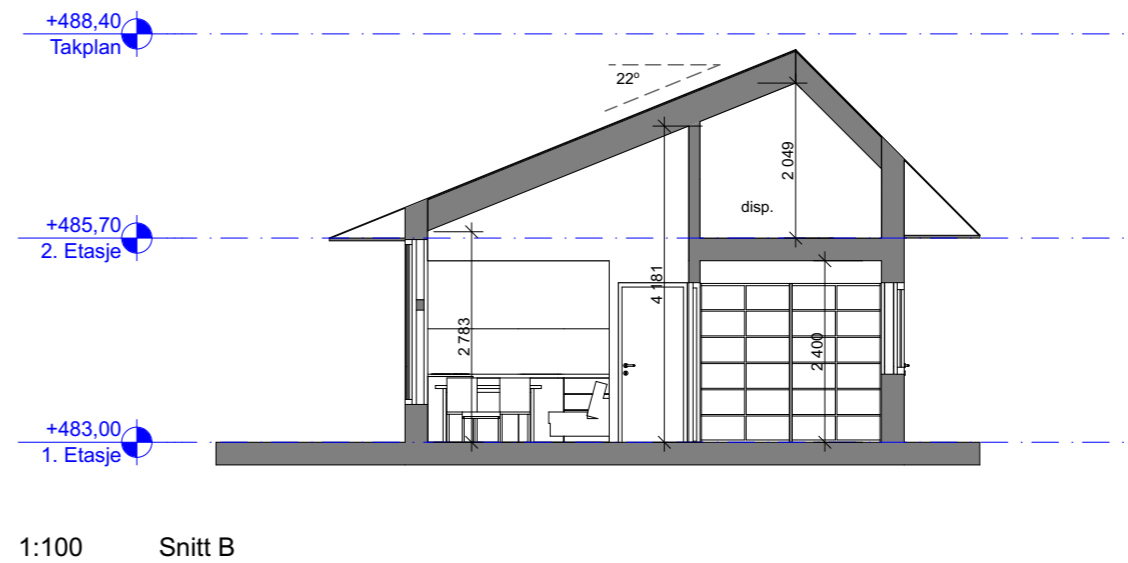
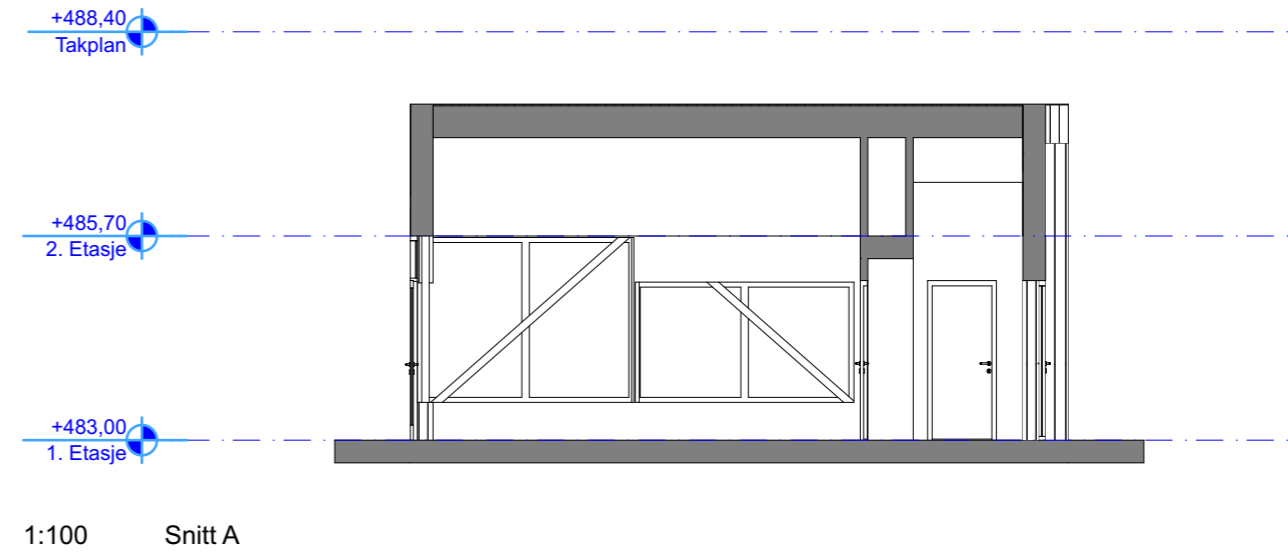
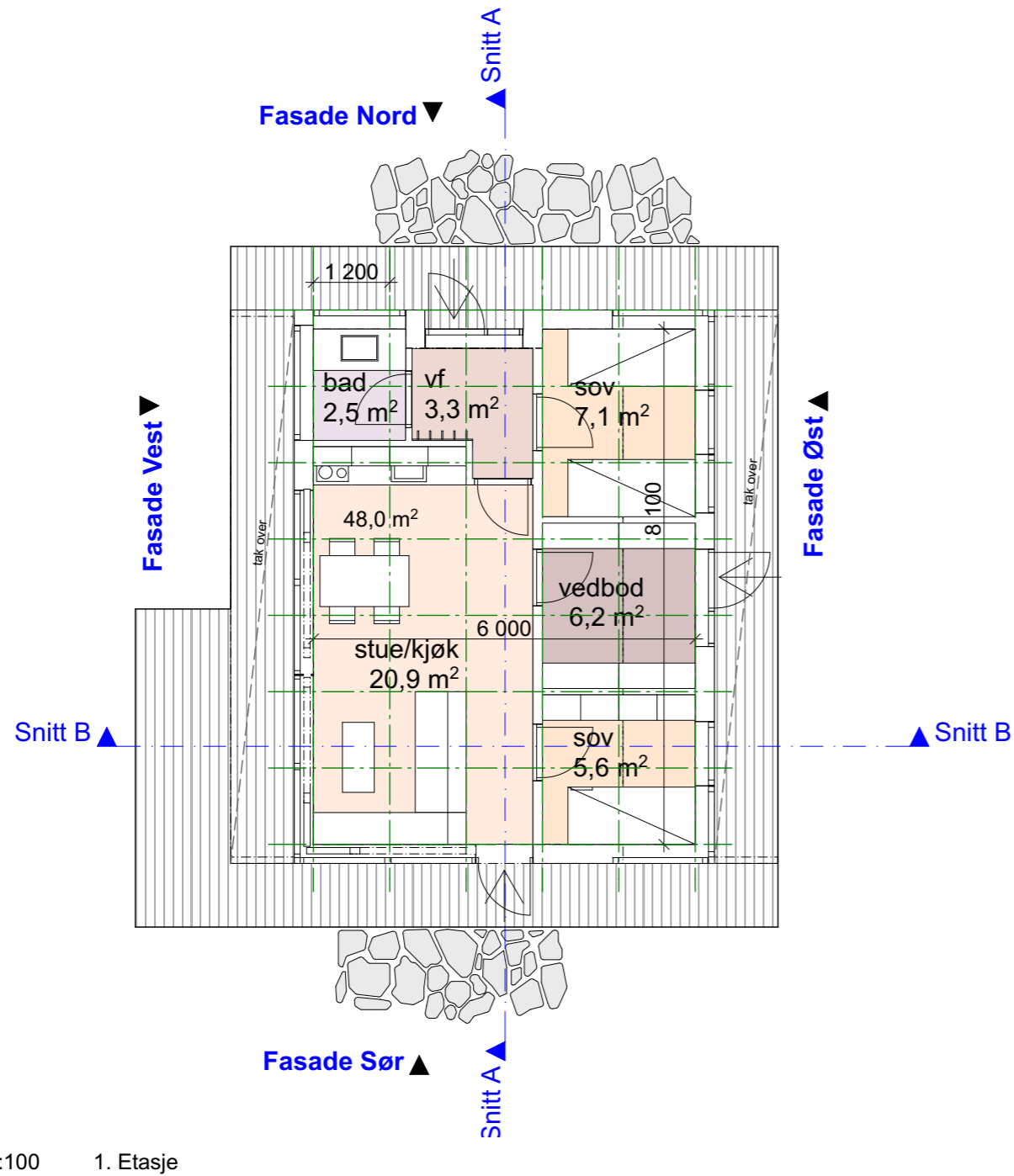
Vi vurderer at det er et behov for ei sikringshytte ved Blakkådalshytta, men at hytta da må bygges som ei sikringshytte i en tradisjonell utførelse innen et mindre areal.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Forvaltningsplan for de verna områdene i Saltfjellet rapport nr. 6/1990
- Nasjonalparker i Nordland – en situasjonsanalyse av besøk og infrastruktur i Rago, Sjunghatten, Saltfjellet-Svartisen og Junkerdal nasjonalparker, Saltfjellet og Gåsvatnan landskapsvernområder og Storlia naturreservat. NF-notat nr. 1020/2013
- Miljødirektoratets veileder M106-2014: Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter.

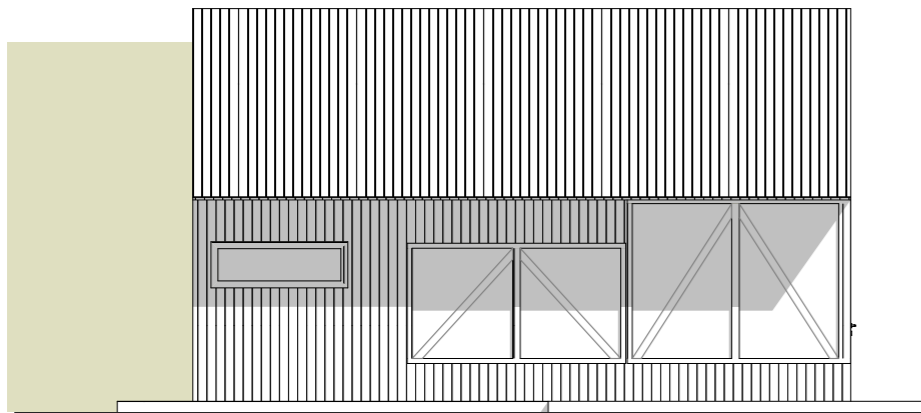

/ referanser interiør

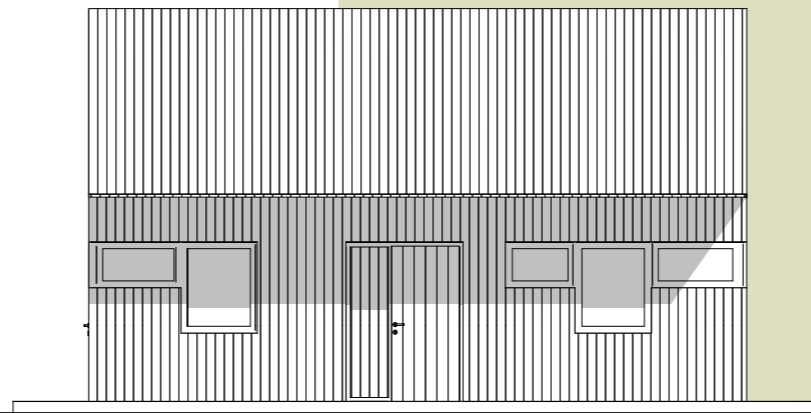

Foreløpig 100719

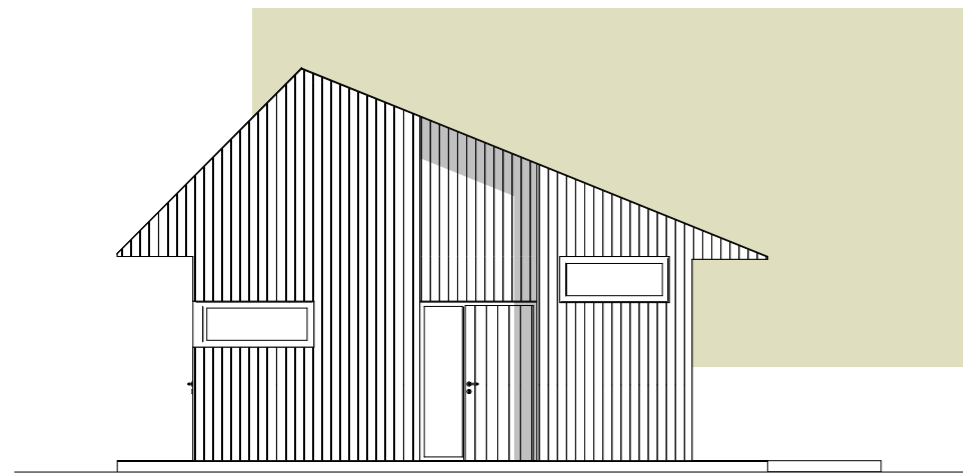
Prosjekt: Hytte Blakkådalen	Kontroll prosjekt: Sign.: TJ
Tiltakshaver: Polarsirkelen Turlag Nordlandsveien 10A 8624 Mo i Rana	Gnr./Bnr./Festenr.: 147/18/2
Prosjekterende: Jord:nær Arkitektur as Kråkdalen 10 8615 Mo i Rana	J: N A
© Alle rettigheter tilhører utførende for prosjektering, kopiering eller bruk av disse tegningene er forbudt uten skriftlig samtykke	Dato: 100719
Tegning: Plan 1. Etasje, snitt A-B	Målestokk: 1:100
	Tegningsnr.: A20-1
	Rev.: .

1:100 Fasade Vest

1:100 Fasade Øst

1:100 Fasade Nord

1:100 Fasade Sør

/ referanser eksteriør

Foreløpig 100719

Prosjekt: Hytte Blakkådalen		Kontroll prosjekt:	
Sign.: TJ		Kontroll:	
Tiltakshaver: Polarsirkelen Turlag Nordlandsveien 10A 8624 Mo i Rana		Gnr./Bnr./Festenr.: 147/18/2	
Prosjekterende: Jord:nær Arkitektur as Kråkdalen 10 8615 Mo i Rana		J: N A	
© Alle rettigheter tilhører utførende for prosjektering, kopiering eller bruk av disse tegningene er forbudt uten skriftlig samtykke		Dato: 100719	
Tegning: Fasader N-V/S-Ø		Målestokk: 1:100	
Tegningsnr.: A40-1		Rev.: .	

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	35/2019	20.09.2019

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorferdsel / Uttak av torv - Tjærvedbrakka -Tollådalen

Forslag til vedtak

Vedtak 1

Bygningsvernprosjektet i Bodø kommune gis dispensasjon fra motorferdsel forbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for bruk av snøscooter til frakt av materiell og utstyr på snødekket mark til Tjærvedbrakka i Tollådalen.

Dispensasjonen gis med hjemmel i verneforskriftens § 4.3.

- Dispensasjonen gjelder Trond Sivertsen, som kjører for Bygningsvernprosjektet i Bodø kommune.
- Dispensasjonen gjelder for perioden 1. mars til 30. april 2020.
- Dispensasjonen gjelder for inntil tre turer med én snøskuter, for frakt av materialer og utstyr.
- Kjøring er tillat i periodene fra kl. 07:00 - 11.00 og kl. 16.00 - 23.00
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Vedlagte kjørebok skal føres for hver tur og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre: Storjord 8255 Røklund.
- Dispensasjonen skal sammen med vedlagt kart og kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll. Det samme gjelder kommunal dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark samt grunneiers tillatelse.

Vedtak 2

Bygningsvernprosjektet i Bodø kommune gis dispensasjon fra verneforskriften til å ta ut av torv til taket på Tjærvedbrakkka.

Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Det skal ikke tas ut mer torv enn det som er nødvendig for taktekingen.
- Ved start av uttak skal nasjonalparkforvalter(e) og oppsyn være med i felt og være med på å velge en lokasjon for å stikke ut torv.
- Grunneiers tillatelse skal foreligge før uttak startes.
- Det skal ligge igjen et forsvarlig torv- eller jordlag etter fullført uttak.
- Dispensasjonen gjelder for 2020.

Alternativt vedtak 2

Bygningsvernprosjektet Bodø kommune gis avslag på søknad til å ta ut av torv til taktekingen.

Bygningsvernprosjektet Bodø kommune må sende ny søknad om transport av torv på barmark.

Bakgrunn

Bygningsvernprosjektet i Bodø kommune, planlegger sommeren 2020 å restaurere Tjærvedbrakkka i Tollådalen. I den forbindelse søker vi om dispensasjon for å kjøre inn materialer og utstyr med snøscooter, vinteren/våren 2020. Det søkes om 3 turer med leietransport utført av Trond Sivertsen i tidsrommet 01.03.20 til 15.05.20.

De ønsker og å stikke ut torv i nærområdet til hytta og bruke torven til taktekingen. De skriver det vil være nødvendig med ca. 25 m² torv.

Grunnlaget for avgjørelsen

Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Motorferdsel til lands i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er forbudt; forvaltningsmyndighet kan likevel gi unntak fra bestemmelsene til kjøring av beltekjøretøy i tidsrommet 1. mars til 30. april for transport av materialer til eksisterende hytter.

Nødvendig vedlikehold av bygninger er tillatt.

Vegetasjonen, herunder også døde trær og busker, er fredet mot skade og ødeleggelse av enhver art som ikke skyldes vanlig ferdsel og tradisjonell utmarksbeiting.

Landskapet er og fredet mot graving.

Det er ingen unntaksbestemmelser til uttak av torv i verneforskriften.

Naturmangfoldlovens § 48 kan gjøre unntak fra vernevedtak, men da kreves det nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene.

Vurdering

Hytten ligger kun 1200 meter innenfor grensen, og det søkes om kun tre turer med en snøscooter. Omsøkte tiltak, med de gitte begrensninger i omfang og tidsperiode vurderes ikke å være i konflikt med verneformålet for nasjonalparken og vil ikke påvirke verneverdiene nevneverdig.

Et av formålene med nasjonalparken er å bidra til å bevare kulturminner. Restaurering av Tjærvedbrakka med den originale tekkemetoden er et positivt tiltak for å bevare kulturminner.

Nordre del av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er meget godt kartlagt etter verdifulle naturtyper. Det ikke registrert sårbare naturtyper eller rødlista plantearter i nærområdet til Tjærvedbrakka. På grunn av dette mener saksbehandler at det kan hentes ut torv i nærheten av Tjærvedbrakka, dersom det blir valgt ut områder som med så lavt biologisk mangfold som mulig. Prinsippene i naturmangfoldloven er ikke til hinder for å tillate tiltak som kan skade naturmangfoldet, men krever at hensynet til naturmangfoldet veies opp mot de andre samfunnsinteressene av tiltaket. Det kreves derfor befarings i området for å velge ut lokasjon.

Inngrepets lokasjon vil og bli vurdert etter landskapet. Nasjonalparkforvalter vil være med ut i felt for å velge hvor torvet skal bli tatt ut, oppsynet Statskog Fjelltjenesten oppfordres til å være med og velge lokasjon.

Etter jordlova § 10 skal det ligge igjen et forsvarlig torv- eller jordlag.

Alternativt må torv stikkes utenfor nasjonalparken og fraktes inn.

Torv er viktig for lagring av CO₂ og den er utgangspunktet fredet i nasjonalparken gjennom verneforskriften. At vegetasjonen og landskapet er fredet i store deler av Norge sikrer lagring av klimagasser. Arealer med torvuttak gir årlig et utslipp av 20 533 tonn CO₂ i Norge. Uttak av torv i nasjonalparken i disse tider kan gi negative reaksjoner. Det presiseres derfor at dette vil føre til svært lite utslipp, da det er snakk om svært begrensede mengder, og at torven skal brukes på taket. CO₂ vil derfor fortsatt være lagret på taket, og ikke frigjort i atmosfæren. Klimaeffekten av dette inngrepet er så minimal at den er ubetydelig.

Uttak av torv vil ha en negativ effekt på miljøet. For å redusere skadene på naturmiljøet i nasjonalparken, kan torv bli tatt utenfor nasjonalparken og fraktet inn. Økte kostnader av frakt av torv inn vil være tiltakshavers ansvar etter naturmangfoldloven § 11. Dersom torv skal fraktes inn vil det føre til at det blir et behov for barmarkskjøring som vil gi kjørespor. Ordlyden i verneforskriften sier «*Før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Andre transportmetoder og kombinerings av flere transportbehov skal også vurderes.*».

Etter § 10 i naturmangfoldloven, vil den samlede belastningen på økosystemet være lavere om torvet stikkes ut på et område med lavt biologisk mangfold i nærheten av Tjærvedbrakka.

Konklusjon

Bygningsvernprosjektet i Bodø kommune gis tillatelse til frakt av materiell på snødekket mark. De gis og tillatelse til uttak av torv på lokasjon som velges av nasjonalparkforvalter og oppsyn.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Forskrift om vern av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Naturmangfoldloven §§ 7-12 og 48

M-106 | 2014 Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter

M-951 | 2018 Utfasing av uttak og bruk av torv

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	36/2019	20.09.2019

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om merking av sti til Tåkeheimen - Bodø & Omegn turistforening

Forslag til vedtak

Bodø & omegn turistforening gis avslag på søknad om merking av sti til Tåkeheimen og Helgelandsbukken.

Bakgrunn

Bodø & Omegns turistforening har i brev datert 1. august 2019 søkt om tillatelse til å merke sti til Tåkeheimen og Helgelandsbukken i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

I søknaden viser de til gode besøkstall på hytta og at interessen har vært økende. Nede ved Engenbreen har det vært flere merkede stier de siste årene, og stien videre opp til Tåkeheimen er merket med rødt frem til vernegrensa. BOT skriver at manglende merking utgjør en sikkerhetsrisiko, da man lett kan komme på feil rygg og bomme på hytta. Hyttefadderne har møtt folk som har lett hele dagen etter stien. Tåke kan komme for og medføre dårlig sikt og farlige situasjoner.

BOT søker om å få merke stien fra vernegrensa frem til Tåkeheimen og videre opp til Helgelandsbukken.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 8. september 1989. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for nasjonalparken.

Formålet med Saltfjellet-Svartisen er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Landskapet skal være fredet mot tekniske inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, merking av stier og løyper. Opplistingen er ikke uttømmende.

Fylkesmannen eller den fylkesmannen bestemmer kan gi tillatelse til vedlikehold, opprettelse, merking og omlegging av turstier og skiløyper, og legging av bruer og klopper, samt oppsetting av skilt og vegvisere.

Søknaden er også vurdert etter prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 – 12.

Vurdering

Da Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark med omkringliggende verneområder ble opprettet ble områdene delt inn i tre ulike forvaltningssoner. Sone A der det tillates noe tilrettelegging, Sone B der det kan tillates en mild form for tilrettelegging og Sone C der det ikke skal tilrettelegges. Sone C omfatter de sentrale og vestlige delene av nasjonalparken. Tanken bak dette var å kanalisere ferdselen etter det allerede eksisterende løypenettet, og beholde de sentrale og vestlige delene av nasjonalparken mest mulig uberørt av nye inngrep. Dette var blant annet med hensyn til turfolk som ønsker uberørt natur.

Meløy kommune satser på reiselivsutvikling i området rundt Engenbreen blant annet gjennom nasjonal turiststi-prosjektet og fylkeskommunens besøksforvaltningsprosjekt. Dette ble nasjonalparkstyret orientert om på befaring i juni 2019. Til tross for at satsningen i hovedsak skjer utenfor nasjonalparken er det nærliggende å tro at det vil føre til økt trafikk opp til Tåkeheimen og Helgelandsbukken. Ut fra et sikkerhetsperspektiv må man se på mulighetene for å merke stien også inne i verneområdet.

Nasjonalparkforvalter Inge Ingvaldsen var i forbindelse med utviklingsprosjektet «nasjonal turiststi» på befaring september 2018, sammen med prosjektgruppa. Her deltok blant annet Bodø & Omegn turistforening. På dette tidspunktet hadde allerede stien opp til Tåkeheimen og Helgelandsbukken blitt merket. Dette er gjort ulovlig uten dispensasjon fra nasjonalparkstyret. Merkingen har, ifølge Meløy Utvikling som eier prosjektet, blitt utført i perioden august 2017 – juni 2018. Det er benyttet DNTs rødmaling og merkingen er dårlig utført i den forstand at det er vanskelig å følge merkinga (bilde 1), merkinga følger ikke stien og leder folk bort fra sti (bilde 2) og det er merket på fast fjell som er i strid med merkehåndboka (bilde 1,2 og 3). Petter Braaten i Statens naturoppsyn skriver i befaringsrapport: «Merkingen var av svært varierende kvalitet. Røde merker er på en god sommerdag vel og bra, men her bør

det tenkes omfattende varding med ordentlige varder. Det som er satt opp i området er å anse som steinhauger». Han foreslår også å flytte stien noe de siste hundre meterne frem mot hytta.

Forvalter vurderte ikke anmeldelse av saken ut fra at det var ei stund siden merkinga ble gjennomført, og at det ble gjort i god mening for å øke sikkerheten til folk som skulle besøke Tåkeheimen.

Bilde 1 Svak merking på fast fjell. Veldig dårlig synbarhet, vil forsvinne helt i tåke.

Bilde 2 Stien går til høyre for bildet. Her blir folk villedet ned mot vannet (rødmerket pil midt i bildet)

Bilde 3 Merking på fast fjell i strid med Merkehandboka. Stien er merket på rødt fjell som en regel heller enn unntaket.

I forbindelse at det nå skal vedtas en ny verneplan for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark med omkringliggende verneområder skal det utarbeides en ny forvaltningsplan. Det skal også lages en besøksstrategi. I styresak 17/2019 behandlet styret en revidert fremdriftsplan for dette arbeidet, der det blant annet ble nedsatt to referansegrupper for hhv. den østlige og den vestlige delen. Forvalter har i sitt saksfremlegg pekt på merking av sti til Tåkeheimen og Helgelandsbukken som aktuelle problemstillinger for besøksstrategien for den vestlige delen av Saltfjellet-Svartisen. Nasjonalparkstyret ønsker at denne problemstillinga drøftes med referansegruppa, og at man får en prosess der flere interessenter og parter i området får mulighet til å komme med innspill. Besøksstrategien skal også ut på høring.

Forvalter mener at det vil undergrave arbeidet med besøksstrategi å gi dispensasjoner til besøksforvaltningstiltak rett før prosessen setter i gang, men håper at BOT er positive til et eventuelt samarbeid hvis merking av sti blir et tiltak i besøksstrategien. Da bør den eksisterende rødminga fjernes / suppleres med varder etter anbefalinger fra Statens naturoppsyn.

Konklusjon

Bodø & Omegn turistforening gis avslag på søknad om merking av sti til Tåkeheimen og Helgelandsbukken. Dette skal tas opp i arbeidet med besøksstrategi og man må i en bredere prosess avklare hvorvidt det er ønskelig å åpne for merking av stier i nye områder, hvor naturvern hensynet opprinnelig skulle veie tyngre enn tilrettelegging.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Forvaltningsplan for de verna områdene på Saltfjellet – Rapport nr. 6/90

Naturmangfoldloven

Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Miljødirektoratets veileder M106-2014: Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyret	37/2019	20.09.2019

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om riving og gjenoppbygging av hytte i Røvassdalen - Stig Leirdal

Forslag til vedtak

Stig Leirdal gis dispensasjon til å rive og gjenoppbygge sin hytte i Røvassdalen i Rana i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Det gis også dispensasjon til å sette opp et nytt utedo.

Dispensasjon gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.

Vilkår:

- Hytta skal bygges i samsvar med søknad:
 - o Areal opp til 35 m² (7m x 5m)
 - o Males i nøytrale farger
 - o Opptil 3,6 m mønehøyde
 - o Opptil 30 cm pilarhøyde
 - o Pipe i matt svart lakk
 - o Plasseres som angitt i terrenget
- Furuskogen rundt hytta må bevares. Hogst av furu i forbindelse med arbeidet, og / eller som står i fare for å ramle ned på hytta må avtales med forvaltningsmyndigheten.
- Helikoptertransport i forbindelse med innflyging søkes utenom. Sekretariatet behandler denne på delegert myndighet.
- Det kan settes opp utedo ved siden av hytta på inntil 2 m². Denne skal også males i nøytrale farger, og plasseres øst for hytta i naturlig forsenkning i terrenget.

Bakgrunn

Stig Leirdal har i epost datert 2. juli 2019 søkt om tillatelse til å rive sin gamle hytte og erstatte denne med en ny, samt oppføre ny utedo. Hytta står 250 meter innenfor Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Hytta ble bygd av hans oldefar i perioden 1940 –

1960 og har vært i familien siden. Dagens hytte er falleferdig og må anses som et forsøplende element i nasjonalparken. Vegger, tak og gulv er gjennområttent, og de fleste vinduene er knust. Det er et stort åpent hull i taket, og store hull i veggen. Takpapp, isolasjon, glass og trevirke er allerede spredt rundt hytta. Hytta er 24,75 m² (4,5 m x 5, 5m).

Det søkes om å erstatte denne hytta med ei ny tømmerhytte på 35 m² (7m x 5m) sammen med en ny utedo. Da de er en familie på fire (to voksne og to barn) synes de den opprinnelige hytta på 25 m² blir for liten dersom de alle benytter den samtidig. Den nye skal laftes i 8 tommer furutømring. Mønehøyde blir 3,6m og takvinkel 24°. Mønehøyden vil med dette bli 40 cm lavere enn dagens hytte. Det er ønskelig å bygge tretak, vinduer i størrelse 60 x 90 cm, og hytta inkludert dør og vinduskarmer skal males i brun eller tradisjonell tjærebehandling. Det er ikke ønskelig å felle store trær eller gjennomføre større grunnarbeider.

Lafting skal gjennomføres i laftehall vinter 2020, og hytta settes opp i løpet av sommeren 2020, og det søkes om tillatelse til å fly helikopter i 2-3 timer etter hekking. Avslutningsvis ramser tiltakshaver opp ni argumenter / påstander for å gi tillatelse: «Oppsummerte argumenter for riving av gammel hytte ca 25 kvm og bygg av utvidet hytte 35 kvm + utedo 2 kvm:

1. Vi vil gjerne at dette skal være en hytte for hele familien. Vi ser ikke for oss å bruke mye ressurser på en hytte som ikke hele familien kan bruke.
2. Den gamle hytta forsøpler nasjonalparken. Hvis vi får tillatelse til å bygge en ny hytte for hele familien, vil vi rive og frakte ned alt søppel, dvs forhindre varig forsøpling av området.
3. Vi tar ned mønehøyde 40-50 cm noe som vil gjøre hytta mindre ruvende i terrenget selv om det blir større i areal.
4. En tømring vil ta seg bedre ut enn en bordkledd bindingsverkhytte.
5. Hytta er noenlunde skjult av større furutrær, som vi ikke vil felle.
6. Vår tilstedeværelse i dalen vil redusere villmannskjøring med scooter i dalen.
7. Joar Lillerødvann fikk i sin tid dispensasjon fra regelverket om utbygging på sin hytte i Brundalen. Joar sin hytte i Brundalen ligger over dobbelt så langt inn i nasjonalparken (250m vs 520m), og ligger mye mer eksponert på en haug i terrenget, uten skjul av vegetasjon. Vi vil gjerne at vår søknad sammenlignes med vurderingen av Joar Lillerødvann sin dispensasjon fra verneforskriften og lignende saker.
8. I de neste årene vil det bli bygd demning, rørgate, vei og kraftverk i elva rett nedenfor hytta (ref Ivar Tomas Storrødvann Høgset). Demningen, veien og rørgate vil ikke være langt fra nasjonalparkgrensen. Dette vil medføre anleggsvirksomhet og støy bare 500-700m fra hytta. Det vil derfor virke rart om bygging av 35 kvm hytte, i samme periode, skulle være et problem for omgivelsene.
9. Hytta blir satt opp veldig raskt på tomte – ca en uke.»

Stig underviser selv i blant annet friluftsliv ved Nord universitet og har god kjennskap til bruk og ferdsel i nasjonalpark med tanke på plante- og dyreliv, og et av hans mål med å bygge ny hytte er å lære barna om tradisjonelt og skånsomt friluftsliv samt sanking fra naturen.

Nasjonalparkforvalter var sammen med tiltakshaver på befaring i området 27. juni 2019, før endelig søknad ble oversendt 2. juli 2019.

Under er noen bilder tatt av sekretariatet på befaringa (med unntak vinterbildet):

Bilde 1 Bilde tatt på avstand fra vest. Hytta ligger mellom en myr og en li ned mot høyre. På grunn av en del større furutrær dempes landskapspåvirkninga.

Bilde 2 Bilde tatt fra nord/øst. Hytta "forsvinner" inn i furuskogen langs ryggen.

Bilde 3 Bilde tatt fra sør. Hytta vises nesten ikke fra dalbunnen, ikke før man har passert hytta vil den vises nedenfra. Hvis taket senkes er det ikke sikkert den blir synlig herfra.

Bilde 4 Hytta sett fra nord. Bakveggen er i ferd med å gli inn i hytta, stor åpning i veggen og takpapp spredt i terrenget.

Bilde 5 Hytta sett fra øst. Vinduene mangler glass og det er brukt plast for å "bøte" på skadene.

Bilde 6 På vinteren vil hytta bli mer visuell synlig, men fremdeles dempes den av furutrærne rundt. Foto: Stig Leirdal

Bilde 7 Kart over søndre del av Saltfjellet-Svartisen. Rod markør i Røvassdalen viser hyttas beliggenhet.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 8. september 1989. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for nasjonalparken. Formålet med Saltfjellet-Svartisen er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Landskapet skal være fredet mot tekniske inngrep av enhver art. Likevel er det tillatt med nødvendig vedlikehold av hytter, gammer og bygninger.

I dagens forskrifter finnes det ingen hjemmel for ombygging, riving og oppføring og mindre utvidelse av eksisterende bygninger. Slike hjemler er foreslått inn i den nye forskrifta for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark når den nye verneplanen vedtas.

Naturmangfoldloven § 48 åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden er vurdert etter §§ 8 – 12 i naturmangfoldloven.

Vurdering

Naturmangfoldloven § 48 åpner opp for at forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra vernevedtaket dersom tiltaket ikke strider mot vernets formål eller påvirker verneverdiene nevneverdig.

Formålet med nasjonalparken er blant annet å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster der variasjonen og naturforholdene er særlig markert og verdifull, og sammen med Gåsvatnan, Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde. Røvassdalen ligger innen det som blir omtalt som Sone C der det normalt ikke skal tillates noen form for inngrep. Da det står ei hytte der i dag vil ikke området bli verken mer eller mindre berørt av å erstatte denne, og det vil ikke regnes som et nytt inngrep i nasjonalparken. Det er derimot søkt om å få sette opp en utedo i tilknytning til hytta, men dette er såpass lite og kan plasseres skjult i terrenget. Ut fra dette vurderer vi at riving og oppføring av ny hytte ikke påvirker vernets formål.

Arealet på den nye hytta er riktignok noe større enn på den gamle. Siden mønehøyden på den omsøkte hytta er såpass mye lavere enn den som står der i dag vil den visuelle påvirkninga i landskapet bli mer eller mindre uforandret etter utvidelse. Hytta vil bli enda mindre synlig fra dalbunnen. Et viktig poeng er at furuskogen som i dag står rundt hytta bør bevares da denne demper inntrykket av hytta. Det er ingen kjente artsobservasjoner i nærheten av hytta. Det er registrert et hønehaukreir ca. 2 km vest for hytta, som også er den nærmeste observasjon av sårbart dyreliv. Vi vurderer at oppbygging av ei ny hytte heller ikke påvirker noen verneverdier nevneverdig. Kunnskapsgrunnlaget regnes som tilstrekkelig. Førre-var-prinsippet kommer ikke til anvendelse.

Den hytta som står der i dag er per i dag å regne som forsøpling i nasjonalparken. Takpapp, knuste vinduer, trevirke og isolasjon ligger i skogen rundt hytta. Tiltakshaver skriver at det skal ryddes opp rundt hytta og frakte ned alt søppel som vil forhindre forsøpling av området. Dette vil være positivt for vernets formål. En laftet tømmerhytte vil også se visuelt bedre ut enn ei falleferdig bindingsverkhytte.

Tiltakshaver viser til at Joar Lillerødvann i sin tid fikk dispensasjon fra regelverket for å bygge ut sin hytte i Brundalen. Fylkesmannen ga denne dispensasjonen i brev 23. september 1994. Den gamle hytta ble revet og den nye ble satt opp med 36 m². I 2015 søkte han Midtre Nordland nasjonalparkstyre om ytterligere utvidelse på 25 m² som ble avslått. Avslaget ble påklaget. Miljødirektoratet stadfestet styrets vedtak. De skriver i sin klagebehandling: «Ingen har krav på dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48, men at det er opp til forvaltningsmyndighetens skjønn å avgjøre om dispensasjon skal gis. Hva som ansees å være i strid med verneformålet må sees i sammenheng med tiltakets omfang, art og plassering vurdert opp mot verneformålet. Verneformålet for nasjonalparken er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde og den omsøkte utvidelsen på 25 m² vil ikke alene gjøre at fjellområdet fremstår som mindre uberørt. Det fremgår av saksforberedelsen til nasjonalparkstyret sitt vedtak at det er i underkant av hundre hytter i Saltfjellet-Svartisen med tilliggende verneområder. En tillatelse til omsøkte utvidelse vil kunne skape en presedens vil kunne medføre en betydelig økning i bygningsmassen. En slik utvikling er uønsket i verneområdene, nasjonalparken vil kunne fremstå som mindre uberørt og det vil dermed være i strid med verneformålet».

Da det er snakk om å sette i stand ei familiehytte samtidig som om man øker arealet fra 25 m² til 35 m² vil hytta fremdeles være et beskjedent bygg i nasjonalparken. Det er noen slike hytter i verneområdene på Saltfjellet, og flere av disse har allerede blitt gitt

tillatelse fra vernemyndigheten(e). Blant annet i den omtalte saken til Joar Lillerødvann hvor det ble gitt en tillatelse i 1994. Styret behandlet senest i fjor en søknad om utvidelse av ei privat hytte ved Store Gåsvatn. Den opprinnelige hytta var 20 m², i 1994 ble det gitt dispensasjon til å rive, flytte og utvide denne til 30 m². Denne ble bygd for stor, og i fjor ble det gitt dispensasjon til å øke hyttas areal fra 30 m² til 38 m². Advokatene som jobbet for tiltakshaver for hytta på Store Gåsvatn fremviste flere dispensasjoner fra 90-tallet til å utvide private hytter.

Hytta som det søkes om å erstatte ligger som sagt 250 meter innenfor nasjonalparken og tiltakshaver skriver at det skal bygges demning, rørgate, vei og kraftverk rett nedenfor hytta. NVE skriver på sine nettsider at det er gitt konsesjon til dette kraftverket. Dammen vil bli liggende 130 meter utenfor nasjonalparken, og 380 meter fra hytta til tiltakshaver. At NVE har gitt en slik konsesjon uten å forhøre seg med forvaltninga av nasjonalparken er kritikkverdig.

Reindriftskart på Nordlandsatlas har markert dette området som vinter- og sommerbeite, i tillegg går det en trekklei nord-sør gjennom dalen nedenfor hytta, og en trekklei øst vest langs med dalbunnen. Det ligger flere gårder langs med øst-vest trekket og ei ny hytte vil ikke ha noen større konsekvenser for dette. Trekkleiet som går nord / sør vil først og fremst påvirkes av vasskraftutbygginga, og dammagasinet som er tenkt like utenfor nasjonalparkgrensa.

Tiltakshaver søker om å benytte helikopter for å frakte opp hytta. Vi foreslår at dette omsøkes for seg selv når det nærmer seg flyging. Denne søknaden kan behandles på delegert myndighet av forvalter.

Konklusjon

Stig Leirdal gis dispensasjon til å rive sin gamle hytte, og erstatte denne med en tømmerhytte.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Miljødirektoratets veileder M106-2014: Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	38/2019	20.09.2019

Dispensasjon til helikoptertransport i forbindelse med uttransport av skutt elg - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Statskog SF v. Lars Movik

Forslag til vedtak

Statskog Helgeland gis dispensasjon fra verneforskriftene for Saltfjellet–Svartisen nasjonalpark for begrensa bruk av helikopter i forbindelse med utfrakt av elgslakt. Dispensasjon gis med hjemmel i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Transporten skal koordineres av Statskog Helgeland som også er ansvarlig for at vilkårene oppfylles i forhold til det enkelte jaktlag.

- Dispensasjonen gjelder for perioden 2019-2022
- Det skal tas hensyn til eksisterende dyreliv ved flyging, og forstyrrelser skal begrenses i størst mulig grad
- Enhver form for terrenginngrep i forbindelse med landingsplass tillates ikke.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne. De enkelte jaktlag gis informasjon om kontaktpersoner i de respektive reinbeitedistrikt som skal kontaktes før uttransport.
- Dispensasjonen gjelder kun for frakt av elgslakt.
- Dispensasjon gjelder for jaktfeltene: Bjøllådalen, Blakkådalen, Stormdal/Tespdalen og Glomdal.
 - For jaktfelt med to perioder gis det dispensasjon til inntil fire turer per år, men maks to turer per periode.
 - For jaktfelt med én periode gis det dispensasjon for inntil to turer per år per jaktfelt
- Statskog holder sekretariatet oppdatert i forkant av jaktstart hvert år
- Oppsynet ved Statskog Fjelltjenesten skal varsles når dispensasjonen benyttes
- Det skal sendes en oversikt til Midtre Nordland nasjonalparkstyre (fmnopost@fylkesmannen.no) over hvor mange ganger dispensasjonen er benyttet etter endt jakt. En slik oversikt sendes årlig.

Rett til helikoptertransport gis kun i de jaktområder og jaktperioder som er bestemt i forkant av jaktstart, og kan ikke bero på avskytingen og tildeling av eventuelle ekstradyr underveis i jakta.

Bakgrunn

I styresak 42/2018 ga Midtre Nordland nasjonalparkstyre dispensasjon for utflyging av elg med helikopter til Statskog Helgeland. Følgende vedtak ble fattet:

Statskog Helgeland gis dispensasjon fra verneforskriftene for Saltfjellet–Svartisen nasjonalpark for begrensa bruk av helikopter i forbindelse med utfrakt av elgslakt. Dispensasjon gis med hjemmel i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Transporten skal koordineres via Statskog Helgeland som også er ansvarlig for at vilkårene oppfylles i forhold til det enkelte jaktlag.

- Det skal tas hensyn til eksisterende dyreliv ved flyging og forstyrrelse skal begrenses i størst mulig grad
- Enhver form for terrenginngrep i forbindelse med landingsplass tillates ikke.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne. De enkelte jaktlag gis informasjon om kontaktpersoner i de respektive reinbeitedistrikt.
- Dispensasjonen gjelder kun for frakt av elgslakt.
- Dispensasjon gjelder for Bjøllådalen, Blakkådalen, Stormdalen/Tespdalen og Glomdal/Vesterdalen
- For jaktfeltene Bjøllådalen, Blakkådalen og Glomdal/Vesterdalen gjelder dispensasjon for samlet inntil åtte turer per år– 2 turer pr. jaktområde
- For jaktfeltet Stormdalen/Tespdalen gjelder dispensasjon for inntil 4 turer pr. år, maks 2 turer per jaktperiode.
- Dispensasjonen gjelder for 2018
- Oppsynet skal varsles når dispensasjonen benyttes

Etter e-post korrespondanse med Statskog kom de frem til at dispensasjonen kun skulle gis for 2018, og for 2019 skulle det sendes ny søknad så snart rammene rundt den nye bestandsplanen var klar.

Statskog Helgeland ønsker nå å fornye dispensasjonen for utflyging av elg med helikopter for områdene Blakkådalen, Stormdal/Tespdal, Glomdalen og Bjøllådalen. De søker om et tilpasset antall landinger pr. jaktfelt for planperioden 2019-2022, basert på tildeling av elg og antall jaktperioder pr. jaktfelt. Det søkes om 4 turer i de jaktfelt som blir delt inn i to perioder, to flyvninger i hver periode, samt to flyvninger i de områdene som deles inn i en periode. Hvilke områder som skal deles inn i flere perioder skal bero på behovet for økt uttak av elg i nevnte fjelldaler, dermed flere jaktlag, og at det frem mot 2022 foreligger en mulighet til å jakte elg over en lengre periode enn før (elgjakta varer nå til 23. desember).

Utviklingen viser at tildelte dyr for de aktuelle områdene har økt:

I 2013 ble det tildelt: Blakkådalen - 3 Glomdalen - 2 Bjøllådalen - 4

I 2018 er det tildelt: Blakkådalen - 4 Glomdalen - 3 Bjøllådalen - 5 Stormdal/Tespd

I 2019 er det tildelt Blakkådalen - 5 Glomdalen - 6 Bjøllådalen - 5 Stormdal/Tespdalen - 8
--

For 2019 er jaktområdene Glomdalen og Stormdal/Tespdal delt inn i to perioder, og de resterende jaktområdene i én periode. Det vil si at behovet for flyvninger i 2019 totalt vil være 8 flyvninger for områdene som er delt inn i to perioder og totalt 4 flyvninger for de områdene som er delt inn i en periode. Dette vil si ytterligere to flyvninger enn det som ble gitt tillatelse til i

2018. Statskog ytrer imidlertid at dette kan endre seg av ovenfornevnte grunner, og at dette muligens fører til et behov om å endre hvilke områder som skal deles inn i to perioder, øke antallet områder som skal deles inn to perioder eller redusere antallet områder som per i dag er tildelt to perioder. Flyvningen vil uansett aldri overstige totalt 16 flyvninger i året. Statskog vil orientere sekretariatet om behovet for endring i forkant av jaktstarten hvert år.

Det har også tidligere blitt gitt dispensasjon for helikopteruttak av felt elg i samme område i AU-sak 29/2013 for fireårsperioden 2013-2016.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark ble etablert ved kongelig resolusjon av 8. september 1989. Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

I utgangspunktet er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy er forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer (jmfør kapittel IV, punkt 4.1 i forskriften). Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak for motorferdsel i andre nødvendige tilfeller (jmfør kapittel IV, punkt 4.13 i forskriften). Før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Andre transportmetoder og kombinerings av flere transportbehov skal også vurderes.

Nasjonalparkforvalter kan på vegne av nasjonalparkstyret behandle saker med spesifisert dispensasjonsbestemmelse på delegert myndighet. En slik dispensasjonsbestemmelse finnes i denne saken, men på grunn av omfanget av flyginga og eventuell endring i tidligere praksis, løftes den frem for styret da den anses å ha en viktig prinsipiell karakter. Saken kan også ses i sammenheng med søknader som kommer fra jaktlag i Statskog Salten sine områder, hvor denne praksisen med at Statskog søker på vegne av alle jaktlagene ikke er etablert.

Vurdering

Elgjakt er tillatt i området og mulighet for å frakte slakt uten bruk av motorisert kjøretøy er vanskelig på grunn av lang avstand til vei. Vurdert i forhold til verneformålet er bruk av helikopter det beste alternativet for motorisert frakt av slaktet ut av området. En tur med helikopter vil kunne ta med seg flere slakt og man unngår kjørespor i terrenget. Dette vil ikke medføre noen varig påvirkning på verneverdier eller verneformål i området. Om forholdene skulle gjøre det nødvendig å bruke snøskuter eller helikopter, vil også det være av et så begrensa omfang at det ikke medfører skade. Bruk av helikopter i disse fjelldalene har vært praktisert før Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble vernet, og Statskog Helgeland har ordninger som kompenserer jegerne for de ekstra utgiftene de måtte ha for å frakte ut kjøttet (lavere kjøttpris).

Det søkes om en fleksibel ordning som kan føre til en betydelig økning i antall turer sammenlignet med tidligere dispensasjonsperioder. Begrunnelsen for en potensiell økning i antallet turer skyldes behovet for å dele flere jaktområder inn i to perioder fra og med 2019. I så måte vil det være behov for å frakte ut elgslakt i både tidlig- og senperioden. For 2019 er to av jaktfeltene delt inn i to perioder, og de resterende to bestående av en periode. Dette vil si en økning på to turer sammenlignet med 2018. Dispensasjonen videreføres som tidligere, med en

økning i antall turer for jaktfelt som deles opp i to perioder og et maksimalt antall turer på 4 turer pr. jaktområde og maksimalt to turer pr. jaktperiode.

Hvorvidt det blir aktuelt å dele flere jaktområder inn i to perioder beror på tildelt kvote og jakttid. Statskog holder sekretariatet orientert om dette. Rett til helikoptertransport gis kun i de jaktområder og jaktperioder som er bestemt i forkant av jaktstart, og kan ikke bero på avskytingen og tildeling av eventuelle ekstradyr underveis i jakta. Dette for å sørge for en viss forutsigbarhet samt begrense helikopterflyvingen til et minimum.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre mener derfor at det kan gis tillatelse uten at dette kommer i konflikt med verneverdier eller verneformål.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for natur- og verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Helikoptertrafikk på denne tiden av året vurderes ikke å bidra til vesentlig forstyrrelse av fugle- og dyreliv. Det er satt krav om at flygingen skal foregå kun i forbindelse med uttransport av elgslakt

Føre-var § 9

Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkte tiltak. Det er lagt begrensninger på transporten gjennom at den skal foregå med helikopter og at den kun gjelder for transport av skutt elg. Med de begrensninger som er gitt, kan vi ikke se at transporten vil skade naturmiljøet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Kjøringen det er søkt om i dette tilfellet, vurdert sammen med annen lovlig kjøring i området, er i så begrensaomfang at det ikke vil medføre for stor belastning på økosystemet.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11

Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12

Ikke aktuelt i denne saken.

Konklusjon

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland			
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Guttorm Kuhmunen	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Naturmangfoldloven

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	39/2019	20.09.2019

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Behandling av søknad - merking av kulturminner langs turiststi Tållådalen – N.Bjøllåvatn - Knut og Toril Sivertsen

Forslag til vedtak

Knut og Toril Sivertsen gis tillatelse til å merke fire samiske kulturminner langs stitraséen Skulneset (Tollådalen) til Bjellåvasstua ved Nordre Bjøllåvatnet.

Dispensasjon gis med hjemmel i verneforskriftens kapitel IV pkt. 1.3.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- *Skiltene utformes og plasseres i henhold til søknad*
- *Skiltene skal kunne fjernes ved enkle grep i tilfelle konflikt med andre interesser i området*
- *Det kan ikke brukes motoriserte hjelpemidler til uttransport eller montering av skiltene*

Bakgrunn

Knut og Toril Sivertsen søkte den 23.08.19 om få plassere ut 4 skilt i tilknytning til 4 samiske kulturminner langs turiststien mellom Skulneset (Tollådalen) og Bjellåvasstua ved Nordre Bjøllåvatn:

1. Morførra – En gammel og markant furu som blant annet Sara Magdalena Andersdotter (f. 1826) brukte til å tørke kvann i.
2. Rester av høyskytte oppsatt av Sivert Ludvig Johanson (f. 1872) brukt til å oppbevare tørrhøyet fra utmarksslottene i Djupvasslia.
3. «Samisk kulturlandskap» med flere spor etter tidligere tiders drift - Skiltet plasseres ved lavvutoomt med arran (ildsted)
4. Naftakjelda – lokalt navn på oppkomme med krystallklart og iskaldt vann

Det søkes om å plassere ut et skilt på hver av de 4 kulturminnene. Skiltet skal bestå av en kort informasjonstekst og et bilde der hvor det er naturlig. Skiltene skal være i A4-format, belagt og værbestandig i aluminium og skal utformes av Uniform på Fauske. Høyde på stolpene skal være ca. 1 meter.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 8. september 1989. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for nasjonalparken. Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Landskapet er fredet mot tekniske inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, merking av stier og løyper. Opplistingen er ikke uttømmende.

Forvaltningsmyndighet kan gi tillatelse til vedlikehold, opprettelse, merking og omlegging av turstier og skiløyper, og legging av bruer og klopper, samt oppsetting av skilt og vegvisere.

Tiltaket er også behandlet etter naturmangfoldlovens § 8-12.

Vurdering

Knut og Toril Sivertsen bosatt i Tollådalen er resurspersoner på området kulturhistorisk, samisk bruk av områdene i og rundt Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. De har registrert utallige samiske kulturminner, og velvillig formidlet disse i ulike fora. Sporene etter den historiske bruken i området ligger fremme i dagen, men vil uten merking og for et utrent øye fremstå relativt uanselige. Omsøkte tiltak vil kunne øke opplevelsesverdien langs skitraséen, og bli et viktig bidrag for folks forståelse av den historiske samiske bruken av området. Tiltaket vil også kunne brukes i formidlingsøyemed både av lokale skoler og ulike lag og foreninger. Tiltaket det søkes om ligger i et betydelig utnyttet område, men som likevel fremstår relativt uberørt med få synlige inngrep – et viktig poeng i seg selv i dagens arealpolitikk. Merkingen vil med andre ord ikke bare være kunnskapsbyggende, men også holdningsskapende ved å stimulere til naturvennlig atferd samt kunne øke forståelsen for vernet.

Forvaltningsmyndighet anser området som unikt med hensyn på de kulturhistoriske verdiene, og ser positivt på ringvirkningene en slik merking kan medføre. Tilrettelegging i området skal for øvrig drøftes grundig i kommende besøksstrategi for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Knut og Toril Sivertsen vil bli svært viktige i dette arbeidet, da de sitter på mye lokalkunnskap om den historiske samiske bruken av områdene.

Skiltene skal plasseres ut i et allerede mye brukt område, og langs en godt etablert sti. Plasseringen vil ikke komme i konflikt med allerede registrerte arter av nasjonal forvaltningsinteresse, og være av såpass beskjeden karakter at forvaltningsmyndighet anser den for å ikke komme i konflikt med naturmangfoldet. Omsøkte tiltak, sammen med annen bruk av områdene vurderes heller ikke til å føre til for stor samlet belastning på økosystemet. Skiltene vil imidlertid fremstå som fremmedelementer i naturen, og potensielt kunne komme i konflikt med dagens reindrift i området. Virkningene av dette er imidlertid ikke kjent. Forvaltningsmyndighet anser likevel de positive ringvirkningene en slik merking kan medføre for å være større enn de negative sidene. Skiltingen er dessuten et reversibelt tiltak, og vil kunne fjernes ved eventuelle konflikter.

Konklusjon

Knut og Toril Sivertsen gis dispensasjon fra vernebestemmelsene i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, og gis tillatelse til å merke fire samiske kulturminner langs stitraséen Skulneset (Tollådalen) til Bjellåvasstua ved Nordre Bjøllåvatn.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	40/2019	20.09.2019

MIDNOR - Junkerdalsura naturreservat - utvidelse av dispensasjon til å gjelde bruk av vanlig ATV på opparbeidet veg - elgjakt - Chris-Andre Paulsen

Forslag til vedtak

Elgjaktlag Storjord øst v/Chris-André Paulsen gis dispensasjon fra motorferdselbudet i Junkerdalsura naturreservat (kap. IV pkt. 5 i verneforskriften) for bruk av vanlig ATV med hjul på opparbeidet skogsveg til uttransport av felt elg. Tillatelsen gis etter verneforskriftens kap. VI pkt. 1

Den motoriserte ferdsele kan kun skje på opparbeidet skogsbilveg:

- *Langs gammelvegen fra Storjord og innover mot «Trekta», mot Junkerdal*
- *Langs ferdselsvegen fra Storjord og opp til Storjordfjellkoia*

Det settes følgende vilkår for dispensasjonen:

- *Dispensasjonen gjelder for elgjakta 2019*
- *Dispensasjonen gjelder kun uttransport av felt elg fra det tidspunktet elgen er felt*
- *Antall turer begrenses til tre (3), det samme antall dyr som på kvoten*
- *Makshastighet skal ikke overstige normal gangfart*
- *Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon.*
- *Dispensasjonen skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.*
- *Kjøring skal kun skje på opparbeidet skogsveg*
- *Etter elgjakta skal sekretariatet informeres om antall turer, hvor det ble kjørt og tidspunkt for kjøringen. Denne kan sendes på mail til onpet@fylkesmannen.no*

Bakgrunn

Elgjaktlag Storjord øst v/Chris-André Paulsen fikk i 2016 dispensasjon for uttransport av felt elg med lett terrenggående beltekjøretøy langs fastsatte traséer i naturreservatet. Følgende vilkår ble satt:

- Dispensasjonen gjelder i forbindelse med elgjakta 2016, 2017, 2018, 2019
- Dispensasjonen gjelder kun uttransport av felt elg fra det tidspunkt elgen er felt
- Antall turer er begrenset oppad til det samme antall som dyr på kvoten.
- Kjøring skal foregå med gangfart eller lavere.
- Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon.
- Det skal ikke settes varige spor i terrenget. Med varige spor menes spor som er synlige over flere sesonger. Kjøring skal unngås i områder som vil kunne få særlige skader, herunder våte myrpartier.
- Dispensasjonen skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- **Rapport om antall turer og tidspunkt for kjøringen skal sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre straks etter at elgjakta er avslutta og senest 1 uke i etterkant.** Rapporten kan sendes på mail til fmnohet@fylkesmannen.no eller i posten til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland Nasjonalparksenter, Storjord. 8255 Røkland.

Elgjaktlaget har mistet tilgang på elgtrekker/jernhest, og søker derfor om å benytte seg av vanlig ATV med hjul til uttransport av felt elg fra Junkerdalsura naturreservat i 2019.

Grunnlaget for avgjørelsen

Junkerdalsura naturreservat ble etablert ved kongelig resolusjon av 21. desember 2000. Midtre Nordland nasjonalparkstyre overtok forvaltningsmyndighet for Junkerdalsura naturreservat den 1. oktober 2015, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Formålet med vernet er å bevare ei skogsli fra dalbunn til snaufjell med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene. Av spesielle kvaliteter kan nevnes at området:

- domineres av rike barskogs- og lauvskogstyper og rike vegetasjonstyper
- har stor botanisk artsrikdom med floristisk og plantegeografisk interessante arter, varmekjære innslag, sjeldne, krevende, og sårbare/truede arter
- har en av Nordens største kalkbjørkeskoger, og utgjør en viktig del av en av Norges mest kjente plantelokaliteter.

I henhold til verneforskriftens kap. IV pkt. 5 er motorferdsel til lands og til vanns forbudt, herunder start og landing med luftfartøy. Kap. VI pkt. 1 åpner imidlertid for at det etter søknad kan gis tillatelse til nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter nevnt i kap. V pkt. 3; Jakt og fiske.

Vurdering

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet, og kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:

- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.
- forstyrrelser av sårbare arter og forstyrrelser i forhold til naturoplevelsen.

På dette grunnlaget er det et mål å begrense den motoriserte ferdselen innenfor nasjonalparken i størst mulig grad.

I henhold til naturmangfoldlovens § 7 skal alle offentlige vedtak som berører naturmangfoldet bygge på vitenskapelig og erfaring basert kunnskap om naturmangfoldet og virkningen på dette. Kunnskapsgrunnlaget for behandling av denne saken er hentet fra Artskart, Naturbase og lokalkjennskap til området. Vi vurderer kunnskapsgrunnlaget som tilstrekkelig til å vurdere effektene av tiltaket og føre-var-prinsippet kommer derfor ikke til anvendelse. Langs de aktuelle traseene er det ikke registrert spesielle sårbar vegetasjon eller arter som vil bli skadelidende av den aktuelle ferdselen

Naturreservatet skal kunne brukes til jakt som er i tråd med lover og forskrifter, men innenfor rammene av verneforskriften og verneformål.

I andre verneområder som forvaltes av midtre Nordland nasjonalparkstyre, setter som regel verneforskriftene begrensninger for hva som kan benyttes av motoriserte hjelpemidler for uttransport av felt vilt. Verneforskriftene tillater som regel kun bruk av «lette beltekjøretøy» til nevnte formål. Miljødirektoratet/Klima og miljødepartementet har i ulike klagesaker lagt føringer for hva som kan betraktes som «lette beltekjøretøy», og i disse sakene har det fremkommet at dette ikke innbefatter bruk av vanlig ATV.

I disse sakene er det vurdert at bruk av vanlig ATV til nevnte formål kun er forbeholdt spesielle tilfeller og skal vurderes svært strengt uavhengig av verneforskriftene. I utgangspunktet ønsker vi å behandle alle verneområder likt på tross av vidt forskjellige verneforskrifter. Junkerdalsura naturreservat representerer imidlertid et spesielt tilfelle både ved at verneforskriftene ikke setter konkrete begrensninger for hva forvaltningsmyndighet kan tillate av motoriserte hjelpemidler for uttransport av felt elg, og at reservatet innehar godt opparbeidede veger.

Forvaltningsmyndighet vurderer muligheten for å kjøre på opparbeidet veg som et spesielt tilfelle, og at kjøring i dette omfanget ikke vil sette vesentlig mer spor enn annen ferdsel i området. Det presiseres at tillatelsen kun innbefatter kjøring på opparbeidet veg. Med opparbeidet veg menes veg som er opparbeidet, og som tåler et betydelig marktrykk og bruk uten at det settes vesentlige spor. Begrepet innbefatter ikke veg som har etablert seg som følge av barmarkskjøring, og som vil utvikle seg i enda større grad ved ytterligere kjøring. Forvaltningsmyndighet skal gjøre en vurdering hvorvidt kjøringen har ført til vesentlig skade på naturmangfoldet eller friluftslivet før eventuell ny dispensasjon gis.

Forvaltningsmyndighet vurderer derfor at den aktuelle ferdselen sammen med annen lovlig ferdsel i området ikke vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet og verneverdiene i området eller påvirke verneformålet i stor grad.

Konklusjon

Med de vilkår som er satt vil transporten med bruk av vanlig ATV i det aktuelle omfanget i liten grad skade verneverdier og verneformål i naturreservatet, og en finner derfor at dispensasjon kan innvilges.

Klageadgang

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Junkerdalsura naturreservat

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyret	41/2019	20.09.2019

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra vernebestemmelsene for flytting av nødbu - Saltfjellet reinbeitedistrikt

Forslag til vedtak

Saltfjellet reinbeitedistrikt ved Per Guttorm Kuhmunen gis dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for å flytte deres nødbu i Lappflytterskardet mellom Blakkådalen og Stormdalen til høyde 788 nede i Blakkådalen. Det gis også dispensasjon til å benytte helikopter til arbeidet.

Dispensasjon gis med hjemmel i verneforskriftens kapittel IV pkt. 1.3 for å oppføre nødbua på en ny plassering, og med hjemmel i verneforskriftens kapittel IV pkt. 4.3 for å benytte helikopter til flyttinga.

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Nødbua plasseres som beskrevet i søknad og inntegnet kart
- Dagens tomt ryddes
- Statskog Fjelltjenesten ved Kristian Sivertsen (telefon 988 42 329) kontaktes før helikoptertransport.
- Nødvendige tillatelser fra Rana kommune og Statskog som grunneier skal foreligge før nødbua flyttes.

Bakgrunn

I epost datert 8. august 2019 søker Per Guttorm Kuhmunen på vegne av Saltfjellet reinbeitedistrikt om å få flytte nødbua sin i Lappflytterskardet mellom Blakkådalen og Stormdalen.

Saltfjellet reinbeitedistrikt hadde ei nødbu i Blakkådalen som brant på 90-tallet. I 2009 søkte Saltfjellet reinbeitedistrikt om å få sette denne opp på nytt, med ei ny plassering der det var mobildekning. De ønsket da å sette opp nødbua på kanten ned mot Stormdalen. Den nye plasseringa ble avslått av fylkesmannen ut fra natur- og landskapsmessige verdier i området. Fylkesmannen ga istedenfor tillatelse til å sette opp ei ny nødbu der den nedbrente bua hadde stått.

Avslaget om ny plassering ble påklaget. Direktoratet for naturforvaltning opprettholdt fylkesmannens vedtak, men anmodet fylkesmannen/Midtre Nordland nasjonalparkstyre (ny forvaltningsordning ble innført mens klagen ble behandlet) i samråd med Statskog som grunneier og Saltfjellet reinbeitedistrikt om å finne en omforent plassering som ivaretar naturgrunnlaget og verneverdiene, samtidig som den er hensiktsmessig for reinbeitedistriktet og grunneier.

Midtre Nordland nasjonalparkstyrets arbeidsutvalg behandlet saken på nytt 22. august 2011, etter at Statskog hadde befart området og foreslått en omforent plassering. AU ga da tillatelse til å oppføre nødbua i Lappflytterskardet, men ikke like langt øst som det distriktet hadde søkt om (se kart under).

Nødbua har nå stått på denne plasseringa i fem år, og Saltfjellet reinbeitedistrikt skriver i søknaden at dette er en uegnet plassering. På grunn av snø og værforhold er bua nedsnødd store deler av året (november – juni) som igjen har ført til vanskelig vedlikehold og skader på bua. På grunn av dette søker de om å få flytte hytta til en ny plassering tilbake til der den nedbrente hytta sto i sin tid. Dette er i samsvar med dispensasjon gitt av fylkesmannen 8. juli 2009. Dette skal gjøres med helikopter.

Søknaden har med vedlagt kart som viser ønsket plassering av nødbu. Dette er omarbeidet til kartet under som viser:

- Omsøkt plassering i årets søknad
- Hvor den nedbrente hytta sto.
- Der distriktet fikk dispensasjon til å føre opp ei nødbu i 2011
- Der distriktet ønsket å plassere nødbua i 2009, men som ble avslått av FM
- Eksisterende gjeterhytte i Stormdalen.

Figur 1: Kart over øvre del av Blakkådalen og Stormdalen. Oransje punkt: omsøkt plassering 2019. Svart punkt: nedbrent nødbu. Lilla punkt: godkjent plassering i dispensasjon fra 2011. Rødt punkt: avslått lokalisering av nødbu. Grønt punkt: eksisterende gjeterhytte, som var en del av avslaget fra fylkesmannen.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 8. september 1989. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for nasjonalparken. Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Landskapet er fredet mot tekniske inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, merking av stier og løyper. Opplystingen er ikke uttømmende.

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til anlegg og tiltak i reindriftsnæringen som går inn under avsnittet over.

Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy er forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til landing med luftfartøy og annen motorferdsel i reindriften.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldlovens §§ 8 - 12

Vurdering

Søknaden gjelder flytting av eksisterende nødbu. Det er ikke snakk om et nytt anlegg innen nasjonalparken. Av hensyn til naturverdier vil en flytting av nødbu fra dagens plassering i Lappflytteraskardet, tilbake til der den opprinnelig sto, være positivt. Det var også denne plasseringa Fylkesmannen i Nordland ga dispensasjon til i 2009. Ut fra de naturverdiene som er i området ble dette vurdert til å være den beste plasseringa. Dispensasjon ble påklaget, og argumentet for reinbeitedistriktet for å flytte nødbua den gang var å sette den et sted med mobildekning. Dekningskart fra Telenor viser at det nå er mobildekning der den opprinnelige nødbua sto før den brant ned.

Det å flytte hytta lengre ned i terrenget vil også være positivt for landskapet. Det vil også føre til en bedre spredning av reindriftas husvære i denne delen av nasjonalparken.

Ut fra disse vurderingene vil det kun være positive effekter av å flytte nødbua ned høyde 788. I Midtre Nordland nasjonalparkstyrets dispensasjon fra 2011 er det satt følgende vilkår: «Hvis behovene endres og bruken av nødbua opphører, forutsettes det at den fjernes og tomta ryddes». Selv om bua flyttes, vil det være naturlig at kravet om at det ryddes på tomta fremdeles være gjeldende.

Helikoptertransporten kan påvirke verneverdiene negativt, men dette vil være forbigående i en kort periode, og de positive effektene ved å flytte nødbua veies tyngre enn forstyrrelsene helikopteret skaper og slitasjen ved å lande på tynt vegetasjonsdekke. Det gis dispensasjon for bruk av helikopter til å flytte nødbua.

Konklusjon

Saltfjellet reinbeitedistrikt gis dispensasjon til å flytte sin nødbu fra dagens plassering i Lappflyttarskardet mellom Blakkådalen og Stormdalen, til høyde 788 nede i Blakkådalen.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Naturmangfoldloven

Miljødirektoratets veileder M106-2014: «Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter».

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	42/2019	20.09.2019

Forventninger til nasjonalparkforvaltningen i Midtre Nordland - innspill fra kommunene

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyret ser en del fellestrekk ved kommunenes sine tilbakemeldinger:

- Alle kommunene synes nasjonalparkstyret leverer god kvalitet og gjør en god jobb som samsvarer med de ressursene styret disponerer.
- Fire forvaltere er for få til å være i dialog med kommuner, lokalmiljø, planprosesser og prosjekter som kan ha relevans for forvaltningen, over så store geografiske områder.
- Nasjonalparkstyret får ikke tilstrekkelig med midler til å gjennomføre tilrettelegging- og / eller skjøtselstiltak etter forventningene fra kommunene.
- Implementering av ny merkevare er viktig, og kommunene ønsker at dette skal gå så raskt som mulig når besøksstrategiene er ferdige.
- Statens naturoppsyn bør overta oppsynsansvaret i Midtre Nordland nasjonalparkstyrets verneområder. Dette i samsvar med fagrapporten om forenkling av utmarksforvaltninga.

Sekretariatet utformer på bakgrunn av disse innspillene et brev som sendes til Klima- og miljødepartementet og Nordlandsbenken på Stortinget innen utgangen av september 2019.

Bakgrunn

Det siste året har Midtre Nordland nasjonalparkstyret jobbet med å bedre ressurs situasjonen i våre verneområder, knyttet til tiltak og forvaltning. Som en del av dette arbeidet har det vært diskutert om intensjonene ved å opprette et stort nasjonalparkstyre for alle nasjonalparkene i Midtre Nordland, har blitt møtt. Det å samlokalisere alle nasjonalparkene under et felles styre skulle føre til mer enhetlig forvaltning, styrket kompetanse, unngå dobbeltrepresentasjon og mindre ressurser til

drift og administrasjon skulle komme verneområdene til gode i form av mer midler til forvaltning og tiltak.

På bakgrunn av dette ble i mai 2019 sendt ut brev til alle kommunene i Midtre Nordland der de ble bedt om å komme med tilbakemelding på:

- I hvilken grad mener dere intensjonene til ved opprettelsen av et stort nasjonalparkstyre er oppfylt?*
- Hvilke forventninger har kommunen for sine nasjonalparker og verneområder med tanke på: 1) forvaltning, 2) tilrettelegging, 3) skjøtsel, 4) naturoppsyn og 5) naturformidling/naturveiledning?*
- Hvilke prioriteringer skulle dere ønske at nasjonalparkstyret gjorde for deres nasjonalpark(er) med tanke på dagens ressursituasjon?*

Tilbakemeldingene har blitt sendt sekretariatet for sammenstilling. I skrivende stund har tre kommuner sendt sine innspill: Rana, Fauske og Beiarn. Gildeskål og Meløy har bedt om utsettelse frem til styremøtet. Disse ettersendes til styret.

Tilbakemeldinger fra kommunene:

1. I hvilken grad mener dere intensjonene ved opprettelsen av et stort nasjonalparkstyre er oppfylt?

Rana:

- Forventet en mer offensiv og fremoverlent forvaltning med større fokus på bruk. Synes nasjonalparkstyret leverer god kvalitet i arbeidet de gjør og prøver å oppfylle ansvaret de har fått. Begrenset ressurser fordelt på store områder, samt nye og flere oppgaver, har medført at arbeidsoppgaver ikke er fullført i henhold til intensjonen. BS satt på vent, og arbeidet med utvidelse og ny forvaltningsplan for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er enda ikke fullført

Beiarn:

- Beiarn kommune forstår Midtre Nordland nasjonalparkstyrets bekymringer rundt økonomi og bemanning og støtter styrets forslag til løsninger. Tildelte ressurser er ikke tilstrekkelig til å oppfylle krav og forventninger til forvaltning, tilrettelegging, skjøtsel, naturoppsyn og naturformidling/naturveiledning. Økt bemanning og statlige driftstilskudd mer tilpasset verneområdenes totale størrelser vil gi mulighet til oppfyllelse av kommunens forventninger til (se neste spørsmål).

Fauske:

- Arbeidet med besøksstrategi for Sjunkhatten er igangsatt og kommunen er fornøyd med medvirkninga og de åpne prosessene, sammen med møtene med de ulike interesser i nasjonalparken. Det er et behov for å revidere forvaltningsplanen for Junkerdal, noe som vil kreve en del ressurser og det er viktig at det bevilges penger til å få gjennomført dette på en god måte. Har fått beskjed om at arbeidet med forvaltningsplanen er igangsatt, og det er gode nyheter.
- Veldig positivt at arbeidet med besøksstrategien for Sjunkhatten snart er i mål da dette kan bidra til at kommunene får bedre føringer for å iverksette målene i fylkesdelplanen for Sjunkhatten.

2. Hvilke forventninger har kommunen for sine nasjonalparker og verneområder med tanke på 1) forvaltning, 2) tilrettelegging, 3) skjøtsel, 4) naturoppsyn og 5) naturformidling?

Rana:

- Skal vi lykkes med implementering av ny merkevare er det viktig at Rana vi har samarbeidspartnere som har de nødvendige ressurser for å imøtekomme vårt behov for bistand, kunnskap, ressursdeling og kompetanse
- Det er fire nasjonalparkforvaltere som skal jobbe med store områder med unike naturverdier fordelt på flere verneområder inkludert fem nasjonalparker. Ifølge stillingsbeskrivelsen skal forvalterne være i dialog med kommuner, lokalmiljø, planprosesser og prosjekter som kan ha relevans for forvaltningen, og legge til rette for samarbeid. Hvordan skal dette kunne være mulig med så få folk og så store arealer?
- Forventer at nasjonalparkforvalterne skal kunne bistå i mye større grad enn i dag i arbeidet med å møte de nye kravene til nasjonalparken som bærekraftig reisemål, ivaretagelse av naturmangfoldet, hindre tap av arter mv. Det er i dag lite samarbeid utover de årlige møtene i etablerte utvalg, og vi vet dette skyldes manglende ressurser i forvaltningen som i tillegg skal spres over store områder og mange behov.
- Naturveiledning og kompetansespredning er prosjektmiddelavhengig og gir et sårbart og lite tilfredsstillende tilbud. Dette gjør at man bruker uhensiktsmessig mye tid på å utforme prosjektsøknader og rapportere på disse, noe som også gir lite kontinuitet og usikkerhet. Dette er ikke i samsvar med stordriftsfordelene vi forventet.
- Et aktivt oppsyn er viktig for å sikre bærekraftig forvaltning av verneområdene. Skal vi utvikle og invitere flere inn i sårbar natur er felttjenesten avgjørende for å balansere bruk og vern. Det er tydelig at det ikke er ressurser nok i områdene, og det er viktig at det bevilges midler til naturoppsyn som er tilpasset de arealene hvor oppsynet skal foregå.

Beiarn:

- Forvaltning: Beiarn kommune har tillit til Midtre Nordland nasjonalparkstyres vurderinger i forvaltningssaker som vedrører verneområder innenfor kommunens grenser. Styret er bredt sammensatt med mye god kompetanse. I viktige/store saker skal politikerne i Beiarn også være høringsinstans.
- Tilrettelegging: Beiarn kommune ønsker en god kommunikasjon og samarbeid med styret, nasjonalparkforvaltere og grunneiere mht. tilrettelegging. Innenfor nasjonalparkenes grenser er det naturlig at tilretteleggingsansvar med kostnader tilfaller forvaltningsorganet, og at kostnader dekkes av tilskudd fra departementet. Det er viktig for Beiarn at det tilrettelegges for ferdsel og naturformidling i nasjonalparkene innenfor våre kommunegrenser.
- Skjøtsel: Beiarn kommune mener at Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal ivareta skjøtsel i verneområdene, enten selv eller ved å kjøpe tjenester av lokale.
- Naturoppsyn: Beiarn kommune støtter Midtre Nordland nasjonalparkstyre i deres forslag om at Statens naturoppsyn bør overta oppsynsansvaret i styrets funksjonsområde.
- Naturformidling/naturveiledning: Nasjonalparksenteret på Storjord i Saltdal er gammelt og nedslitt. Beiarn kommune mener at det bør gis midler til fornying av nasjonalparksenteret slik at det for nye 20 år kan framstå som et moderne formidlingscenter og autoriseres for alle fem nasjonalparkene i Midtre Nordland. Det må også gis tilbud om naturformidling og naturveiledning i de øvrige kommunene ute i deres verneområder.

Fauske:

- Forvaltning: Mangel på tiltaksmidler har vist at forvaltninger er redusert til å kun gjennomføre det som er høyst nødvendig eller øremerket. Selv om det er fire forvaltere for styret har det vist seg at dette ikke er nok for å gjennomføre alle tiltakene som kreves i nasjonalparkene. Forvaltningen har likevel fått gjennomført en del viktige oppgaver som for eksempel besøksstrategi. Synes det er positivt at det har kommet inn en femte forvalter slik at man får tid til å jobbe med de tyngre oppgavene.
- Tilrettelegging: Det gjenstår mye arbeid med tilrettelegging og det begrunnes med for lite ressurser og prioritering av andre oppgaver. Valnesfjord helsesportsenter kan stå for en del av dette arbeidet, men en del bør styret selv gjennomføre: for eksempel skilting og etablering av nødvendige fasiliteter ved hovedinnfallsportene. Tiltakene i besøksstrategien bør gjennomføres så snart som mulig. Tilrettelegging utenfor nasjonalparken er også en viktig del av dette. Det er usikkert hva som skal gjøres med visse innfallsporter og hvem som har ansvar for vedlikehold av veier.
- Skjøtsel: Det har blitt brukt betydelige beløp på hogst av granskog som truer verneformål i nasjonalparkene. Det har kommet inn negative reaksjoner fra ulike interesser om hvordan avvirking av gran ble avsluttet særlig med tane på uttak av trær. Det har vært for lite samarbeid med kommunen og grunneiere i forbindelse med dette arbeidet.
- Oppsyn: Støtter forslaget om at Statens naturoppsyn overtar oppsynsansvaret i Midtre Nordland nasjonalparkstyrets verneområder.
- Naturformidling: Mye naturveiledning på Storjord, men lokalt er det mindre aktivitet som for eksempel undervisning for barn. Ikke kommet noe lengre i å tilby god naturveiledning til barn og unge i og rundt barnas nasjonalpark. Det er en viktig sak og gjør at «Barnas nasjonalpark» ikke møter målet. Dette er tatt med i arbeidet med besøksstrategi.

3. Hvilke prioriteringer skulle dere ønske at nasjonalparkstyret gjorde for deres nasjonalpark(er) med tanke på dagens ressursituasjon

Rana:

- Arbeidet med ny besøksstrategi i Saltfjellet /Svartisen nasjonalpark må prioriteres og kommunen tar til etterretning at det nå inviteres til samarbeid om ny besøksstrategi i nasjonalparkens vestlige områder.
- Starte arbeidet med å utarbeide besøksstrategi for den østlige delen av nasjonalparken.
- Sette fart på arbeidet med ny innfallsport på Storvoll. Ny E6 er på plass og det må tilrettelegges med ny parkering, informasjon, Velkommen Inn - portal, ny adkomst over elva mv. Gå i dialog med lokale aktører.
- Se på egen innfallsport via Svartisvatnet - starte dialog med lokalt næringsliv.
- Gå i bedre og bredere dialog med lokalt reiseliv på sørsiden av Saltfjellet. Hva er årsaken til at det er så få reiselivsaktører representert på nasjonalparkkonferansene?

Beiarn:

- Innenfor dagens ressursituasjon mener Beiarn kommune at det er viktig å få på plass besøksstrategier for Saltfjellet-Svartisen slik at tilretteleggingsprosjekter kan fullføres. Besøksstrategien kan også bidra til at lokalt næringsliv og politikere ser mulighetene for å eventuelt søke om medlemskap i Norges nasjonalparkkommuner.

Fauske:

1. Det bør være mer fokus på barnas nasjonalpark med tilsvarende aktiviteter og tilrettelegging. Det er viktig at tiltakene som nevnt i besøksstrategien gjennomføres så snart som mulig.
2. Opplæring og naturveiledning bør trappes opp lokalt i parkene
3. Det trengs en løsning for opprydding i områdene hvor granuttak har foregått. Selv om styret ikke har særlig midler til det, kan man se litt nærmere på alternativer hvor grunneiere, kommunen eller andre interesser kan bidra.
4. Tilrettelegging på hovedinnfallsportene bør prioriteres (særlig skilting og nødvendige fasiliteter i nærheten av innfallsportene)
5. Grunneiere og kommunen ønsker å få mer mulighet til å gi innspill og samarbeid i fremtiden. Medvirkning har så langt vært litt for lite og en del av tiltakene, eller mangel av de, medfører misnøye blant interessene.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	43/2019	20.09.2019

Junkerdalsura naturreservat - Behandling av klage på skjøtelsprosjekt - Statskog SF

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre opprettholder sitt vedtak. Klagen oversendes til Miljødirektoratet for endelig behandling.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet i styresak 15/2019 Statskog sin henvendelse angående styrets skjøtelsprosjekt i Junkerdalsura. Følgende vedtak ble fattet:

«Midtre Nordland nasjonalparkstyre tar vedlagt notat til etterretning.

Skjøtelsprosjektet i Junkerdalsura naturreservat utføres som planlagt i henhold til utsendt konkurransegrunnlag for 2019.

I videre arbeid med skjøtelsprosjektet for Junkerdalsura naturreservat må det vurderes hvor vidt tømmeret skal fraktes ut eller ikke. Dette skal vurderes ut fra størrelsen på tømmeret, terrengskader og skader på stedegen vegetasjon. Nasjonalparkstyret skal så langt som mulig søke om midler til å få fraktet ut det største tømmeret, men det er ikke ressursmessig forsvarlig å frakte ut alt virke fra reservatet».

Statskog SF ved deres advokat Toril Fjær Solbakk påklaget dette vedtaket i brev av 11. juli 2019. Her er klagen i sin helhet:

Statskog vil innledningsvis peke på at foretaket ikke er enig i tolkningen av anvendelsesområdet for skogloven som fremgår av notat vedlagt vedtaket. Som tidligere redegjort for er bakgrunnen for regelen om verneforskriftenes fortrinnsrett at verneforskriftene normalt vil ha strengere bestemmelser om bruk og tiltak i et

verneområde enn det som gjelder etter annet lovverk. Av Miljødirektoratets «Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter M106-2014» fremgår imidlertid: «En tillatelse etter verneforskriften skal ikke medføre endring i praksis etter annen lovgivning, og skal holdes innenfor rammen av annet regelverk.»

Videre følger av forskrift om bærekraftig skogbruk § 9, annet ledd: «Føresegnene i dette kapittel gjeld også for skog og tre i område som er utanfor virkefeltet i § 2 i skogbrukslova, og for plassar og terminalar der virke blir samla eller lagra.»

Slik Statskog ser det vil skogbruksloven § 9 samt forskrift for bærekraftig skogbruk (se særlig § 9, 11 og 14) fortsatt komme til anvendelse i dette tilfellet.

For øvrig vil en kommentere følgende uttalelse i det tilsendte notat:

«I forskriften for Junkerdalsura naturreservat heter det: "Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.". Ordlyden i verneforskriften medfører at skoglovens bestemmelser ikke kommer til anvendelse og medfører at kommunen ikke kan pålegge forvaltningsmyndighet å ta ut dødt virke.»

Statskog kan vanskelig følge denne argumentasjonen, all den tid dødt virke i dette tilfellet er resultat av hogst planlagt og gjennomført av nasjonalparkstyret.

I forvaltningsplanen for Junkerdalsura naturreservat står friluftsliv som en av de største brukerinteressene. Statskog har som en av sine viktige definerte roller å gi folk flest enklere tilgang til å bruke naturen og få gode naturopplevelser. Statskog skal være en garantist for allmenhets tilgang til jakt og fiske, og legge til rette for friluftsliv i norsk natur. Vår mening er at uttaket av gran i verneområdet slik det nå legges opp til er en trussel mot denne brukerinteressen og Statskogs rolle i denne forbindelse.

Vanlig praksis ved skogsdrift er å kviste treet opp til 5 cm i topp, og la det som er tynnere virke enn 5 cm, samt kvisten, ligge igjen i skogen. Resten blir med ut av skogen og leveres til industri. Nasjonalparkstyret tillater å la virke mindre enn 15 cm i brysthøyde (1,3 m over bakken) ligge igjen i skogen. Det er altså en stor differanse mellom det som er vanlig praksis ved skogsdrift, med tanke på å ta ut tømmeret som blir hogd, og det som nasjonalparkstyret nå gjør i sin skjøtsel og forvaltning av naturreservatet. Granskog som er hogd i regi av nasjonalparkstyret og som her ligger igjen i skogen utgjør større mengder enn vanlig praksis, og dekker et stort areal. Grovt virke liggende igjen i skogen vil kunne være til ulempe både for friluftsliv og vilt. Førre var og fare for billeangrep i denne forbindelse er nevnt i tidligere e-post av 30.04.19.

Nasjonalparkstyret argumenterer i sitt notat for å la så store mengder hogd gran ligge igjen i naturreservatet med behovet for død ved. Statskog etterlyser hvor i forvaltningsplanen det er forankret at det er behov for mer død ved av biologiske hensyn, og hvor da et slikt skjøtselstiltak skal utføres.

Statskog vil i denne forbindelse vise til forvaltningsplanens s. 6, der det fremgår følgende om verneformålet:

«Formålet med fredningen er å bevare ei stor skogsli fra dalbunn til snaufjell med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene. Av spesielle kvaliteter kan nevnes at området: domineres av rike barskogs- og lauvskogutforminger og rike vegetasjonstyper har stor botanisk

artsrikdom med floristisk og plantegeografisk interessante arter, varmekjære innslag, sjeldne, krevende, og sårbare/truede arter har en av Nordens største kalkbjørkeskoger utgjør en viktig del av en av Norges mest kjente plantelokaliteter.»

Statskog stiller spørsmål ved hvorvidt det å legge igjen slike mengder dødt virke kan forenes med å verne om en slik rik bakkevegetasjon.

Videre vil vi peke på at det i forvaltningsplanens punkt 7.2.3 «Tiltak» fremgår: «Grana og de andre fremmede treslagene i naturreservatet utgjør en trussel mot verneverdiene. Grana, inkludert bar, skal fjernes og transporteres ut av naturreservatet.»

Statskog ber på bakgrunn av det overnevnte om at det under hogsten av gran i naturreservatet i 2019 også fraktes ut dimensjoner mindre enn 15 cm i brysthøyde, da liggende nedfelt gran i det omfang som er planlagt medfører et forringet friluftslivs-, jakt- og fisketilbud som Statskog skal tilby allmenheten, samt en skoghygienisk utfordring.

For øvrig vises det til foretakets e-post av 30.04.19.

Grunnlaget for avgjørelsen

Statskog SF ansees som part i saken og klagen har kommet innen fristen jfr. forvaltningsloven §§ 28 og 29.

Vurdering

I forbindelse med eposten som det vises til i klagen utarbeidet sekretariatet et notat som ble lagt ved styresak 15/2019. I arbeidet med å utforme notatet var saksbehandler i kontakt med både faglig og juridisk rådgiver hos Miljødirektoratet for å avklare spørsmål knyttet til forholdet mellom skogloven og verneforskriftene. Vår saksbehandler var også i kontakt med fagmiljøer i Nibio og NINA angående fare for barkbilleangrep og har skrevet en grundig redegjørelse for hvorfor det er svært liten sannsynlighet for at det vil bli barkebilleoppblomstring i Junkerdalsura naturreservat.

Bilde 1 Her ble det tatt ned gran i 2018. Grana ble lagt ned på bakken, ingenting ble fraktet ut. Dette er utenfor allfarvei, men det kan tenkes at jegere eller bærplukkere ferdes i området. Vi deler ikke Statskog sin bekymring om at hogsten er en trussel for friluftslivet i Junkerdalsura naturreservat. Tvert imot så åpner den opp nye områder, som vil bli godt egnet til bær- og sopplukking, jakt (gode habitater for elg og skogsfugl) og fotturer som ikke var mulig i den tette granskogen.

Sekretariatet vurderer skjøtselsmetodikk ut fra verneverdier, friluftslivet og tilgjengelige ressurser. Disse vurderingene ble presentert i styresak 15/2019, samt møte med rådgivende utvalg desember 2019, og i denne forbindelse ser vi ikke at klagen har noen nye momenter.

Sekretariatet ser gjennom Statskog sin klage og tidligere korrespondanse med Miljødirektoratet at de to respektive juristene ikke er enige om forholdet mellom verneforskrifter og skogloven. Vi mener dette må avklares på et overordnet nivå.

Konklusjon

Klagen oversendes Miljødirektoratet for endelig behandling.